

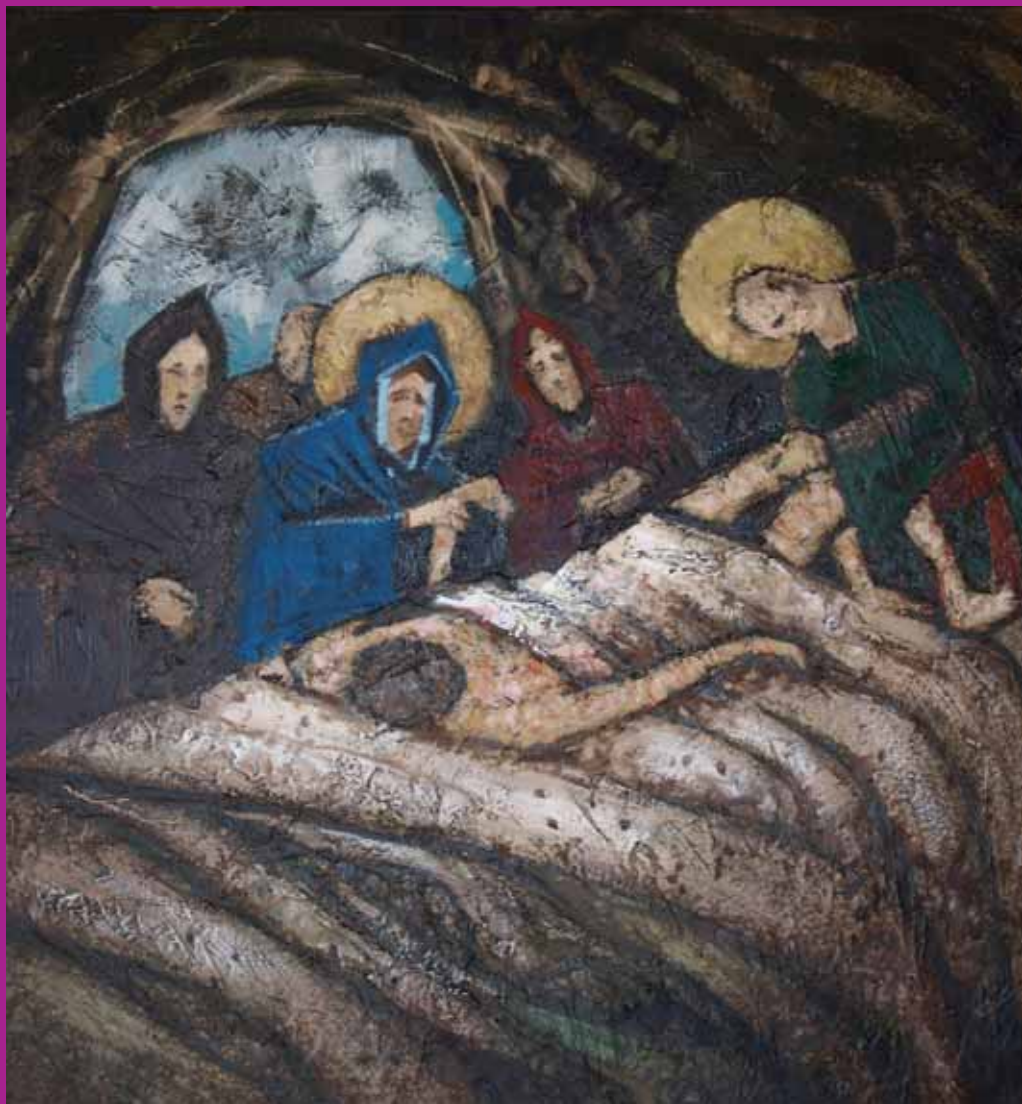
TRAVANJ 2014.

4

Marija

ISSN 1331-1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

Sav taj "sjaj sasvim jedinstvene svetosti" koji Mariju "resi već od prvog časa njezina začeca" dolazi joj potpuno od Krista: ona je "otkupljena na uzvišen način u vidu zasluga svoga Sina" (LG 53). Više nego bilo koju drugu stvorenu osobu, Otac ju je "blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim u nebesima u Kristu" (Ef 1, 3). U njemu ju je izabrao, "prije postanka svijeta, da bude 'sveta i neporočna' pred njim u ljubavi" (Ef 1, 4).

(Katekizam Katoličke Crkve, 492)

4**(565)****TRAVANJ**

ISSN 1331 - 1476

Marija

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

Split, 2014.**Godina LII.****Cijena: 7 kn**

Isus me ljubi

Poznatoga švicarskoga bogoslovca Karla Bartha netko je od njegovih simpatizera jednom upitao: "Napisali ste nekoliko desetaka knjiga i mnogi Vas od nas drže najvećim teologom na svijetu. Među bezbrojnim Vašim mislima, koja je najdublja spoznaja do koje ste ikad došli?" Bez imalo oklijevanja, najveći protestantski teolog prošlog stoljeća kratko je odgovorio: "Isus me ljubi." Pravi odgovor istinskog vjernika!

"Bog je ljubav" (1 Iv 4,8), kaže apostol. Dao nas je na ovaj svijet iz ljubavi preko naših roditelja i sve nas ljubi, sve uzdržava i svime upravlja. Ne želi da ijedan od nas propadne, cilj mu je sve nas okupiti u svojoj slavi. Usprkos tome, brojni među nama drže kako proživljavamo najteža vremena u povijesti. Gospodarstvo, naime, sve više tone, osobito poljoprivrede, a nije pumo drukčije ni s kvadretom životnih uvjeta. Ništa se ne poduzima kako bi se smanjili nezaposlenost i uvoz, a povećali proizvodnja i izvoz. Svakim danom sve smo osiromašeniji, a time i nezadovoljniji, pa brojni mladi i sposobniji traže kruh izvan domovine. Zbog toga gubimo povjerenje u one koji nas vode i zbunjuju smo pred sutrašnjicom. Iako veliki dio čovječanstva iz godine u godinu

živi sve bolje, malo je koje doba nametnulo čovječanstvu toliku nesigurnosti i toliki strah za budućnost kao naše. Dio malovjernijih ne zamjećuje nazočnosti Božje u naše dane i pita se što je s njegovom ljubavlju prema čovjeku. Zato se neki kolebaju u vjeri, gube smisao za molitvu i nedjeljnu misu, pa i za svete sakramente.

Čovjek je slabo, krhko stvorenje. Takva ga je Bog stvorio i takva ga dobro poznaje. Kao čovjek, i Sin Božji pod križem je iznemagao, a gorčinu križa i Majka je njegova osjetila. Iskustvo nas uči da ni mi često ne možemo izdržati pod teretom svakodnevice, koji nas ponekad dovodi do pravog očajja. Budući da smo na svijet došli voljom Božjom, a Bog nam je i cilj određio, uzeti sav teret života na sebe znači poduzeti nešto što može jedino Bog. Povjerenje u Boga, molitva, sudjelovanje u misnim slavljinama i pristupanje na sakramente istinskom vjerniku daje snagu i vedrinu i u teškim trenucima. Stoga jedino s Bogom i njegovom pomoću možemo naći rješenje problema svojih osobnih, svoga naroda i svega svijeta. Bog nas, naime, uvijek ljubi, pa i kad mi toga i ne zamjećujemo. Njegova pomoć stiže u pravi čas. Uz njega se mogu dobiti sve bitke, i one koje se čine izgubljene, kao što se dogodilo i s Uskrsnutim.

UREDNIK

Kentenich-telefon kao APP

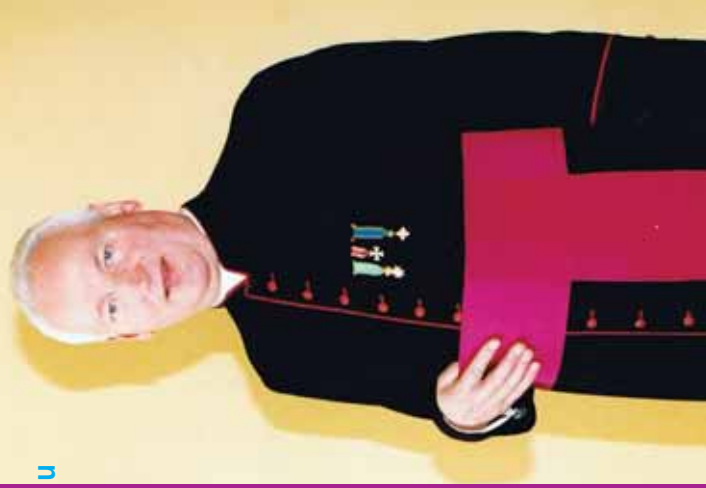
Početkom godine 2014. B. Fischer, član schönstattske pokreta u njemačkom biskupiji Rottenburg-Stuttgart, razvio je APP za tekstove Telefona o. J. Kentenicha iz schoenstatt.org. Korisnici smartphone-user iz dana u dan u čitavom svijetu mogu na šest raspoloživih jezika naći riječi o. J. Kentenicha. (WS)

107. rođendan s papom Franjom

Najstarija redovnica na svijetu, s. Candida Bellotti, kamilijanka, proslavila je 20. veljače svoj 107. rođendan. Imala je prigodu toga dana sudjelovati u misnom slavlju koje je u Kući sv. Marte predvodio papa Franjo i čestitao joj. "U više od 80 godina redovničkog života nikad se nisam pokajala što sam ga izabrala", priznala je. Na pitanje koja joj je molitva najdraža, rekla je: "Sveta krunica. Ali ima i još jedna molitva koju često ponavljam tijekom dana. Govorim ovako: Gospodine, hvalim te, klanjam ti se i zahvaljujem ti za tvoju ljubav i milosrđe." S. Candida rođena je g. 1907. u Quinzanu nedaleko od Verone u kršćanskoj obitelji kao treće od desetoro djece. Radila je u mladosti kao krojačica, a u 20. godini osjetila redovnički poziv i g. 1931. ušla u samostan. Cijeli život služila je bolesnicima. Od g. 2000. je u mirovini, ali je i dalje neumorna. (Z)

X. Međunarodni Marijafest

Pri slovenskom Gospinu svetištu na Ptujskoj Gori održat će se 10. svibnja X. međunarodni Marijafest. Na njemu mogu sudjelovati izvođači s jednom, a autori s najviše tri skladbe. Tekstovi moraju imati jasno razvidnu kršćansko-marijansku poruku, a prednost će imati duhovno-molitvene skladbe. (IKA)

Umrlo "kraljivac" Gospine slike

U Suchedoiwu, u Poljskoj, umro je 16. veljače svećenik Jozef Wojcik, više puta zatvaran u doba komunizma. Veliki ljubitelj Gospe Jasnogorske, svoj život povjerio je Mariji, Kraljici Poljske. Radje je "ukrao" g. 1972. jednu od kopija čudotvorne slike Gospe Jasnogorske negoli da je pripusti komunističkim vlastima, koje su je držale šest godina u "kućnom pritvoru". Zato je kažnjavan 18 puta. Devet puta zatvaran je što je javno slavio sv. misu i mlade poučavao vjeronauk. Nakon pada komunizma, veoma se aktivirao na socijalnom području. Poljski predsjednik L. Walesa odlikovao ga je g. 1995., zatim talijanski predsjednik O. L. Scalfaro, a onda i poljski predsjednik L. Kaczynski 2007. Od poljskoga vojnog biskupa dobio je g. 2009. medalju, a g. 2012. katolički tjeđnik "Niedziela" dao mu je medalju za promicanje evangelizacije u medijima. (Z)

Posveća Srcu Marijino

Sedmorica katoličkih biskupa europskog Sjevera 22. ožujka posvetili su svoje zemlje Srcu Marijino, u sklopu plenarnog zasjedanja biskupske konferencije koja se održavala u Lundu, u Švedskoj, od 21. do 26. ožujka.

Obavljeno je to za misnog slavlja koje je predvodio kardinal K. Koch, predsjednik Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, a radi se zapravo o obnovi posvete koju je prije 25 godina obavio Ivan Pavao II. za posjeta tim nordijskim zemljama. (Z)

Komunikacija supružnika

U organizaciji Djela Marijina 22. veljače u Subotici je, u župi sv. Roka, održan susret bračnih parova iz Vojvodine. Predavanje o komunikaciji supružnika održao je zrenjaninski župnik L. Gyuris, a svoje iskustvo iznijelo je i nekoliko parova. (IKA)

Postupak za proglašenje blaženim

Objavlivanjem odluke pompejskog nadb. T. Caputa započeo je postupak za proglašenje blaženim sl. Božjega F. K. Toppia (†2007.), franjevca kapucina i pompejskog nadbiskupa od g. 1990. do 2001. S nadnevkom 2. veljače, dokument je izložen 27. veljače u pompejskom svetištu Gospe od Krunice i u župama, objavljen je na mrežnim stranicama svetišta i čitan 2. ožujka na svim misama. (Z)

Za katolike Perzijskog zaljeva

Papinska fundacija Pomoć Crkvi u nevolji odobrila je 50 milijuna eura za vjeronaučni centar kraj crkve Gospe od Krunice u Dohi u Kataru. Ista fundacija dala je za izgradnju katoličke crkve, posvećene g. 2008., prve sagrađene u srednjoistočnom emiratu, koja

može primiti tri tisuće vjernika, ali ne sve. U Kataru, naime, ima oko 350 tisuća katolika na 1.800.000 stanovnika, a više od 3500 djece pohađa vjeronauk. Gotovo sve su to doseljenici, uglavnom iz Indije i s Filipina. Dok se drži pouka za roditelje, djeca moraju čekati u dvorištu na suncu i vrućini. Centar će moći prihvatiti oko tisuću osoba, a služit će za katehezu odraslih i za misna slavlja. Budući da su vjernici različitih jezika, danom Gospodnjim drži se po 16 misa. (Z)

Blagoslov Gospina kipa

U sklopu misnoga slavlja u Gospinoj bazilici u Stični u Sloveniji, kardinal R. Damasceno Assis iz Aparecide blagoslovio je 2. ožujka kip Gospe iz Aparecide, brazilskoga nacionalnog svetišta. (SSS)

Pješice u Fatimu

Svake godine portugalska Schönstattska obitelj očeva organizira pješačko hodočašće Gospi u Fatimi. Ove godine bit će to od 2. do 4. svibnja. Polazak je iz Alcobaçae, kamo dolaze hodočasnici iz ostalih biskupija, a ulazak je u Fatimu 3. svibnja popodne. Navečer je susret s pristiglim autobusima i osobnim automobilima. Hodočasničke pobožnosti na redu su 4. svibnja, a završavaju misnim slavljem koje će predvoditi lisabonski nadb. M. Clemente. (WS)

Gospa Hodočašnica

Dok Zapadom hodočasti 12. Gospin kip iz Fatime, u Brazilu je počeo obilaziti po župama iz biskupije u biskupiju. To će potrajati do g. 2017., kad se slavi 300. obljetnica (g. 1717.) našašća kipa Gospe od Aparecide, zaštitnice Brazila. Zbog tih obljetnica Fatima (1917.) i Aparecida su se pobratimile. (Mdd)

Marija, Majka evangelizacije

S Dubom Svetim, usred naroda stalno stoji Marija. Ona je okupljala učenike da ga zazivaju (Dj 1, 14), i tako omogućila misionarski prasak koji se dogodio na Pedeseticu. Ona je Majka Crkve navjesticice evan elja i bez nje ne možemo u potpunosti shvatiti dub nove evangelizacije.

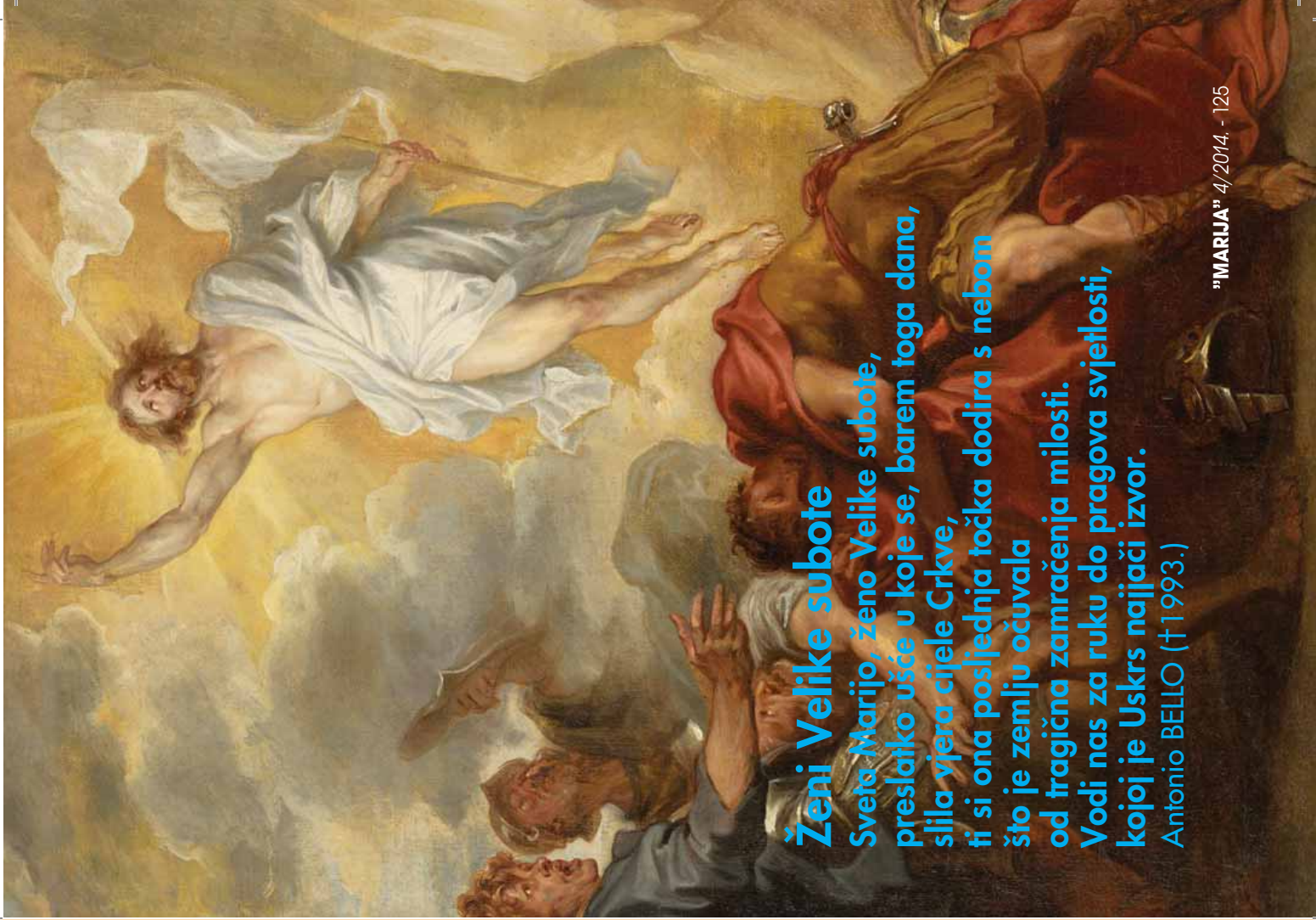
Na križu, kad je Krist trpio u svom tijelu dramatičan susret između grijeha svijeta i božanskog milosrđa, mogla se vidjeti u njegovu podnožju tješiteljska nazočnost Majke i prijateljica. U onom odlučnu trenutku, prije negoli je proglasio dovršenim djelo koje mu je povjerio Otac, Isus reče Mariji: "Ženo, evo ti sina!" Zatim reče ljubljenom učenicu: "Evo ti majke!" (Iv 19, 26-27). Te Isusove riječi na pragu smrti ne izražavaju na prvom mjestu samilosnu zabrinutost prema svojoj majci, nego su više izraz objave koja objelodanjuje misterij posebnoga spasiteljskog poslanja. Isus nam je ostavljao svoju majku kao našu majku.

Jedino nakon što je učinio to, Isus

je mogao osjetiti da je "sve dovršeno" (Iv 19, 28). U podmožju križa, u najzvišenijem trenutku novog stvaranja, Krist nas vodi Mariji. Vodi nas k Njoj jer ne želi da idemo bez majke, a u toj majčinskoj slici svijet čita sva otajstva Evandjelja. Gospodinu se ne svitda da njegovoj Crkvi nedostaje ženska ikona. Ona, koja ga je rodila s tolikom vjerom, prati pače "ostatak njegova potomstva, (...)" one koji opslužuju Božje zapovijedi i posjedu su svjedočanstva Isusova" (Dj 12, 17). Prisnu povezanost između Marije, Crkve i svakoga pojedinog vjernika, ukoliko je, na različite načine, rodila Krista, veličanstveno je iskazao bl. Izak od Stelle: "U božanski nadabnutim Pismima, ono što se podrazumijeva općenito o Crkvi, djevici i majci, podrazumijeva se na poseban način o Djevici Mariji (...)" Na isti se način može reći da je svaka vjerna duša zaručnica Riječi Božje, majka Kristova, kći i sestra, djevica i plodna majka (...). Krist ostade devet mjeseci u Marijinoj utrobi, ostat će u svetobraništu vjere Crkve sve do kraja vjekova; i, u spoznajni i u ljubavi vjerne duše, u vijeku vjekova" (Izak od Stelle, Sermo 51: PL 194, 1863.1865.).

(Radost Evandjelja, br. 284-285)

Papa FRANJO

Ženi Velike subote

**Sveta Marijo, ženo Velike subote,
preslatko ušće u koje se, barem toga dana,
silila vjera cijele Crkve,
ti si ona posljednja točka dodira s nebom
što je zemlju očuvala
od tragična zamračenja milosti.
Vodi nas za ruku do pragova svjetlosti,
kojoj je Uskrs najjači izvor.**

Antonio BELLO (†1993.)

Uz bok kralja Izraelova

Pristajući biti majkom Sina Božjega, Marija se ponudila za prijestolje Božjoj Mudrosti. Postala je službenica Sluzi Božjemu koji je došao izvršiti svoje mesijansko poslanje trpljenja za ljudski rod. Međutim, nije bio dovoljan njegov dolazak na prijestolje satkano od Djevičina krila, nego je anđelovalo obećanje govorilo i o tome kako će se zakraljiti nad domom Jakovljevim uvijek.

DOM JAKOVLJEV U NAZARETU

Jedno od obećanja koje je anđeo Gabriel izgovorio navješćujući Mariji da će postati majkom Sinu Božjemu bilo je i da će njezin sin kraljevati nad domom Jakovljevim uvijek, nakon što mu Gospodin Bog dađe kraljevstvo Davida oca njegova. A njegova vladavina nad domom Jakovljevim, kao unutarnja duhovna vladavina u narodu Izraelovu, počela se ostvarivati iz njezinih nazaretskog doma. On je bio istinski dom Jakovljev, jer su u njemu bile sve kreposti i sva obećanja dana Abrahamu, Izaku i Jakovu. U njemu je sjedila ona što je upijala Božju riječ meditirajući njegova sveta obećanja. U takvu domu satkanu od milosti i vjernosti nije bilo ničega vremena te Božje kraljevstvo nije moglo biti ugroženo. U Marijinu domu Bog je bio potpuno doma, te je mogao iz njega, s prijestolja zvano Djevičino krilo, poći kako bi osvojio vlast nad ostatkom doma Jakovljeva. Marija je bila istinski dom Jakovljev u kojem protivnik Božji

nije imao ni najmanjeg uporišta, ni najmanji pristup, te je odatle počeo njegov konačni krah i propast. U njezinu domu nije bilo unutarnjih neprijatelja, nije bilo zadaha grijeha i smrti, nego samo ljubav i vjernost, istina i pravda, posluh i milost.

Isus je u Marijinu domu pronašao onaj autentični dom Judin, dom koji se odlikuje vjernošću Bogu i u kojem nema raskola između Zakona i vjere, između ljudskih i Božjih želja. Ponizna službenica i siromašna djevojka iz Nazareta bila je po svom dostojanstvu prava kraljica, jer pravo kraljevstvo je ono Božje, te kraljem može biti samo onaj tko

sluša Boga i njegove odredbe cjelovito i dosljedno. A jer je Marija to činila potpuno i savršeno, bila je ne samo podanica kraljevstva, nego istinska kraljica koje je dom bio pravi kraljevski dom, časniji od ijedne kraljevske palače. U njezinu je domu bilo slušanje i vršenje glasa Božjega, te je jedino takav dom mogao udomiti Sina Božjega kao prava kralja s dužnim dostojanstvom.

KRALJICA U BORBI

A polazeći od tih odrednica kraljevstva, s pravom se može reći da je Isusova majka Marija bila prvi član toga kraljevstva, jer to je kraljevstvo duhovno, kraljevstvo onih koji su nepodijeljena srca, te se tako s njom započinje ostvarivati Božje kraljevstvo nad domom Jakovljevim. Marija je bila prva doma Jakovljeva, jer je prva bila čista i slobodna od grijeha, te je bila prva iskupljena i oslobođena smrti.

obitelji, cijelog doma Jakovljeva kojem je Marijin dom bio prvo ispunjenje i prototip na zemlji. Riječima Ivanu „Evo ti majke!“, Božji je dom, dom Jakovljev, počeo okupljati raspršenu djecu Božju oko one koja je Bogu ponudila svoj dom. Ona je puna vjere u borbi kroz koju on prolazi, ali ni ona ne posustaje na križnom putu, već ga prati odvažno i dosljedno, do kraja.

Tako je svojom smrtnom borbom Isus donio istinsku pravdu koja opravdava čovjeka pred Bogom. On je bio kralj pravedni o kojem pjeva Psalmist: Ti kralji si moćan koji ljubiš što je pravo, pravednost ti si utvrdio, pravo i pravednost vršiš u Jakovu (Ps 99,4). U tom duhu Marija je bila jedinstvena kraljica jer je omogućila njegovu vladavinu nad domom Jakovljevim. Ona se prva podložila do kraja vršenju njegove volje i tako bila prva ispunjenja Božjih očekivanja, kako bi i po njezinu služenju bili pobijeđeni Božji neprijatelji. Zato se, zahvaljujući i njoj i u njoj, prvog opravdano, ostvarivala Božja zamisao, tj. protokovano Božje kraljevstvo u Jakovu.

Kao što je Isusov život bio sastavljen od borbe za vlast nad domom Jakovljevim, tj. da dom Jakovljev istigne iz vlasti Sotone i smrti, tako je život svakoga od nas sastavljen od istovjetne borbe za takvo kraljevsko prijestolje i takvu vladavinu. Kao što je Marija bila njemu prva uz bok u toj bitci, tako je i nama prva pomoćnica koju nam je ostavio. Ona nas uči kako prihvaćati njega do kraja i bezuvjetno, kako bismo potom bili opremljeni njegovom snagom, oružjem nevinnosti i bezgrešnog života.

Ivan BODROŽIĆ

sudni boj protiv posljednjeg neprijatelja – smrti. Ona je stajala podno križa kao kraljica o kojoj pjeva psalam: Zdesna ti je kraljica u zlatnoj odjeći. Stojeći uza svoga Sina u trenutku njegove smrtne borbe, ona se također izložila i založila u toj bitci zajedno s njim. I njoj je mač boli probadao dušu, te se tim više veselila njegovoj konačnoj pobjedi kojom je sebi neopozivo podložio svoje neprijatelje, te zakraljevao nad domom Jakovljevim.

Njezin dom uistinu je bio dom Jakovljev, dom patrijarha i proroka koji su primili i navijestili Božju riječ. A veličinu i sjaj budućega, mesijanskog kraljevstva opisali su ljudskim riječima i usporedbama koje su se ostvarile na vrlo neobičan način. Mesija je zauzeo svoje kraljevstvo dok je na Kalvariji visio na križu, a pod križem je stajala njegova sveta Majka. Stajala je kao ispunjenje proročanstva o kraljici što stoji zdesna kralju u zlatnoj odjeći. Zato je, u trenutku svoje pobjede nad neprijateljima, Isus ostavljao za majku i kraljicu svoje

Trebamo li - demaskirati Boga

Sačuvao sam svoju fotografiju za prvu osobnu. Bto sam se, poput Narcisa, u nju zaljubio, pa kad je istjecao rok valjanosti moje osobne, molio sam službenicu u SUP-u da mi sačuva sliku, a ona je odgovorila da hoće ako ću joj otkriti kojoj sam je sretnici namijenio. Bila je retuširana (mislim na fotografiju, ne na tu službenicu!) i na njoj sam bio, što ona se kaže, - „ka glumac“!

NORMALNO, PAČE ZAKONITO

Ljudi često rado retuširaju svoje fotografije i osobine, svoje doživljaje, prijatelje i neprijatelje, prijateljstva i neprijateljstva... Vjernici su posebno vrlo skloni retuširati svoju vjeru, i ono što je u njoj najvažnije i najsvetije - samoga Boga. Mnogi se čude, neki i sablažnjavaju što ima toliko različitih vjera ili religija, iako je Bog jedan. Međutim, može se reći da „vjera“ ima puno više nego što se misli ili nabraja, da ih ima onoliko koliko je vjernika. Jer kao što svaki čovjek ima drukčiji otisak prsta, tako i svaki vjernik, barem u nekoj nijansi, shvaća i „vidi“ Boga na svoj način.

To je normalno pa i zakonito, čak nezbjegljivo i posve prihvatljivo „retuširanje“. Pošto je Bog duhovno biće, bez tijela, imamo ga pravo zamišljati kako hoćemo, kao što, npr., zamišljamo i slično anđele kao nesporna ljepuskasta bića s krilima, „krampuse“ s rogovima i rupca, a Boga - kao bjelobrađa dobroćudna starca. Religijama je „crtanje boga“ svojevrsna radna obveza, njihov

profesionalni posao. Jedan francuski auktor domišljato je naslovio svoju knjigu o povijesti religija: „A osmoga dana čovjek stvori svoga Boga!“ (A. Chartier). Ne govori negativistički o religijama, nego parafrazira Knjigu Postanka: Bog je stvorio svijet u 6 dana, a sedmog dana „počinu Bog od svega djela koje učini“ (Post 2, 2)! A onda je čovjek nastavio - „stvarati“ Boga!

Istina je da u religijama ljudi stvaraju bogove na sliku i priliku svoju, da se taj postupak u određenoj mjeri uporno nastavlja čak i u vjeri Izraelovoj, usprkos Božjoj objavi, a nije na to imuno ni kršćanstvo, na žalost!

Ali pošto se u Isusu Kristu Bog ujelovalo, uzneo konkretno fizičko tijelo, retuširanje njegovih slika nadopustivo je falsificiranje. Ipak se to uvelike radi...

Otvorimo samo dva takva kadra: Isusovo rođenje i muka/smrt.

Kad se pojavio senzacionalni film „Pasija“ Mela Gibsona, neki su bili zgroženi kako je to prikazano prestrašno... a papa je prokomentirao: Da, prestrašno, jer je tako i bilo! Uz turski kolac, križ je najstrašniji način usmrćivanja mučenjem. Iako Rimljani nisu bili baš sentimentalni, svojim zakonom zabranili su bičevanje i razapinjanie rimskih građana. Time su priznali da su to nečovječna djela koja se smiju vršiti samo na robovima i barbarima.

Ali mi smo s vremenom Isusovu muku pretvorili u dječju slikovnicu s 14 prizora, pa je, npr., kod 4. slike šef protokola sve zaustavio da se osuđenik može liječiti i dostojanstveno oprostiti od svoje majke! Čak smo i korpus, Isusovo razapeto tijelo, uglavnom „dizajirali“ po svim pravilima struke: nekoliko sime-

Sretan Uskrs!

trično raspoređenih kapi krvi po čelu, po jedan buketić je procvao iz svakog čavla, a malo bogatiji aranžman na grudi... Tko ne bi poljubio tako lijepa Isusa?! Ili one renesansne kipove sv. Roka koji je, kao hodočasnik, propješačio pola Francuske i Italije, spavao po štalama s ovcama i kravama, njegovao kužne bolesnike i često sam ukapao mrtve, prao se valjda „svake prijestupne“ godine, a na kipovima i slikama izgleda kao da je upravo izašao iz modnog salona?! Čak i gubava rana na njegovu koljenu, ispod napadno podignuta skuta, neodoljivo podsjeća na našminkana ženska usta!

A što tek reći o našim Božićima, o jaslicama i slamicu u betlehemskoj štalici (sve neke umanjnice, baš kao kod onih „Gabica iz Svijeta knjigica“)?! Mi te betlehemske prizore po svojim kucama i crkvama tako ukrasimo i namirujemo, da bi čovjek samo mogao poželjeti da mu dijete ugleda svjetlo člana, ili noći, u takvu – „rodilištu“! I svaka bi majka mogla pozavidjeti

mi danas i ovdje

Mariji kojoj je pri porodu nazočila pomazaču „cijela nebeska vojska“.

MARIJA I NOĆ VJERE

Ali – nije bilo tako. Uopće. Neću reći da postoji druga strana medalje, jer ona nema na čemu biti, ne postoji i nije nikad postojala – ova strana medalje. Ova koju smo mi „retuširali“, zapravo izmislili. Bilo je to rođenje u „nemogućim uvjetima“, odnosno u takvima da ih nitko ne bi poželio svome djetetu. Marija je već tu zajedno s Jospinom ušla u „noć vjere“ o kojoj govore mnogi crkveni dokumenti, bibličari i bogoslovci, pisci i propovjednici. Istina, vrhunac je bila Kalvarija: poslušnost Marijine vjere kao i one Sinove, počevši od Getsemanija, tu je na najtežoj kušnji, noć Marijine vjere bila je najdulja i tama najgušća – pod Sinovim križem. Ali, do toga je Marija došla preko mnogih sutona i svitanja vlastite vjere, kroz tolike sumnje koje ni nju nisu mimoišle. Ona se otvorenih očiju zagledala u tu noć vjere kad je iz blijeska Gabrielova pohoda pitala kako će to biti. Kao dobra vjernica, Marija je znala da Bogu nije teško riješiti neke „tehničke probleme“ oko začeca i rođenja, ali – što poslije? Kako preživjeti normalno u tom svijetu odmetnutu, a Sin Svevišnjega mora ostati normalan i – neodmetnut? I kako će ona, majka njegova, sve to preživjeti? Sve je to Marija uključila u ono: „Kako će to biti?“ (Lk 1, 34). A kad je dobila traženi odgovor, kad joj je rečeno: „Sila će te Svevišnjega osjeniti“ (Lk 1, 35) - a ti već i jest sva milošću i silom Božijom zaogrnuta - tada je promišljenom vjeron, poslušnošću vjere odgovorno odgovorila: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi

tvojoj!“ (Lk 1, 38). Ne bez razloga crkveni oci rado uspoređuju taj Marijin „Neka mi bude“, s onim Isusovim – a to i jest ista škola – „Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju!“ (Heb 10, 7). A ovaj se opet uspoređuje s onim NEKA BUDE stvaranja: I bi tako!

ŠTO NAS MARIJA UČI

Na sve to je mislila i nadahnuta Elizabeta kad joj je već na „glas pozdrava“ izrekla dva komplimenta: za posve „ekskluzivnu“ obdatenost od Boga: „majka Gospodina mojega“ (Lk 1, 43), a za veliku osobnu vjeru: „Blago tebi što povjetovala...!“ (Lk 1, 45).

Prvo je posve nazaslužen dar i u to se nemamo što ugledati. Ne možemo biti majka Gospodinova. Ili ipak možemo, jer On reče: „Onaj koji vrši volju Oca nebeskoga, taj mi je brat, i sestra i majka!“ (Mt 12, 30). Dakle, svatko od nas čak i to može biti!

Sada pogledajmo Elizabetinim očima Marijinu vjeru. Što nem je od Marijine vjere učiti? Puno toga i sve. Ali osobito dvije stvari: Poslušnost vjere – tj. povjerenje, postojanost, neodustajanje... čak i kroz „noć vjere“, i kad smo zatvorenih očiju, kad ne vidimo kamo ćemo i na što doskočiti... poput Abrahama „u nadi protiv svake nade“. Mi olako odustajemo, pogadamo se s Bogom, cjenjkamo se i licitiramo...

Vjeruju u ljubav! Čini mi se da je to najveća boljka vjere premnogih „krišćana“... ne vjeruju da ih Bog voli. Ili ne vjeruju dovoljno u to. „Nisu pobožni nego bogobojazni!“ – govorio je o Selčanima moj prethodnik don Luka. Kad bismo barem to naučili: vjerovati u ljubav! Čuj, kažem barem, a to je zapravo sve!

Stanko JERČIĆ

Zaklonište Sina Majke Božje

Cynoglossum officinale

Zaklonište Sina Majke Božje, pasji jezik ili gavez mali dvogodišnja je zeljasta biljka, vretenasto razvijena i jaka korijena, iz kojeg izrasta visoka i debela stabljika već od polovice razgranana i gusto pokrivena produženim i uskim listovima. Cvjetovi su joj u svim prijelaznim bojama, između tamne crvene do ljubičaste, a raste uz putove i na rubovima polja. Budući da je veoma ljekovita, naziva se i ljekoviti pasji jezik. Ponajviše se koristi za liječenje različitih krvarenja, osobito njezin korijen. Nagnuta prema dolje slični na sklonište, pa je prozvana zakloništem Sina Majke Božje, a naziv pasji jezik samo je prijevod latinskog imena vezano uz brojne legende.

Mario CRVENKA

Najveća pobjeda

Odluka sudaca u korist domaćih športaša česta je pojava na olimpijadi. Čini se da ni u Sočiju ove godine nije bilo drukčije.

Južnokorejska zvijezda u umjetničkom klizanju na ledu, 24-godišnja Yuna Kim, osvojila je srebrnu medalju, što je izazvalo raspravu o mogućem namještanju rezultata. Zlato je pripalo Ruskinji, iako je Yuna više struka pobjednica: na olimpijadi u Vancouveru g. 2010., na svjetskim prvenstvima g. 2009. i 2013.... Nikad nije osvojila niže od trećeg mjesta! A najveću pobjedu, za koju brojni i ne znaju, postigla je 2008.

Sve je počelo susretom g. 2005. koji mijenja Yunin život. Njezin osobni liječnik Cho Seong-yon povezuje ju s časnim sestrama u svojoj klinici u Seoulu. Yuna i njezina majka ostaju zadržane sestarskom neumorno-

šću i brigom za bolesnike. Dolaze, nazoče njihovu radu i produbljuju vjeru koja pokreće sestre. U međuvremenu prijeti nekoliko ozljeda Yuninoj športskoj karijeri. Radi koljena g. 2005. nekoliko mjeseci odustaje od klizanja, a radi kralježnice u skoroj sezoni i od nacionalnih natjecanja. Povlači se među zidove klinike. Povezuje se posebno s jednom redovnicom. Ona joj dariva blagoslovljenu Gospinu medaljicu. Nakon toga polučuje vrsne rezultate. Vraca se na pistu a da se nije morala podvrgnuti kirurškom zahvatu i osvaja treće mjesto. Na podiju, prije brončane medalje, ljubi Gospinu medaljicu.

S majkom započinje put obraćanja. Nakon pripreme, g. 2008. pristupa krštenju. Iz ljubavi prema Gospi, Zvijezdi jutarnjoj, uzima ime Stella, što znači zvijezda. Otada nosi prsten od zrnaca krunice. "U trenutku krštenja osjetila sam neizmjenu utjehu u svom srcu.

Razumjela sam da je to bila ljubav Božja pa sam mu obećala da ću ga stalno moliti", objasnila je djevojka. Nakon što je osvojila zlato u Vancouveru, seoulski nadbiskup kardinal N. Cheong Jin-shuk izjavljuje: "Stella Kim taknula je srca svih Korejaca i usrećila ih jer je uspjela nadvladati tolike poteškoće dajući najbolje od sebe."

Yuna Kim, koja se križa prije stupanja na led, simbol je kršćanskog kvasca u toj zemlji na Dalekom istoku.

Kamenko J.

Marija u Markovu evanđelju

Markovo evanđelje danas se drži najstarijim od četiriju evanđelja. Marko bi bio prvi koji je za izvješće o Kristovoj smrti i uskrsnuću, uz dodatak opisa nekih događaja iz javnog života, upotrijebio riječ „evanđelje“. Bl. Djevicu Mariju spominje teka dva puta; nai-zgled gotovo usputno i na prvi pogled u negativnu surječju.

DVA MARIJINA SPOMENA

Prvi Marijin spomen nalazimo u trećem poglavlju: „I dode Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju, jer se govorilo: 'Izvan sebe je!... I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju da ga pozovu. Oko njega je sjedilo mnoštvo. I reknu mu: 'Evo vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!' On im odgovori: 'Tko je majka moja i braća moja?' I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: 'Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka'“ (Mk 3, 20-21. 31-35). Drugi Marijin spomen nalazimo na početku šestog poglavlja u kojem je opisan Isusov dolazak u Nazaret: „Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama? I sablažnjavahu se o njega. A Isus im govoraše: 'Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu'“ (usp. Mk 6, 1-6).

Nije čudno da su neki suvremeni tumači Svetoga pisma, kako protestantski tako i katolički, Markove retke proglasili antimariološkima, jer da negativno predstavljaju Majku Isusovu. Prema njihovom mišljenju, Isus i za svoju majku ostaje nerazniješiva zagonetka te je dakle suvišan bilo kakav govor o Mariji, jer se i ona nalazi u položaju suprotstavljanja Sinu. Spomenimo i to da su mariolozi prije II. vatikanskog sabora, ali i crkveni dokumenti, redovito zanemarivali dva Markova spomena Marije u svom evanđelju. Ipak, moguće je te retke protumačiti i na drukčiji način, kako to uostalom i čine neki suvremeni mariolozi.

BRIZNA MAJKA

Ako Markove retke pažljivo iščitamo, vidjet ćemo kako nam evanđelist zapravo pruža lik Marije, brižne majke koja je zabrinuta za sudbinu svoga sina. Marko veli kako se oko Isusa okupilo „toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju“ (Mk 3, 20-21). To bi se moglo protumačiti i kao briga Isusove obitelji, uključujući Majku, za Isusovo zdravlje. Toliko se, naime, posvetio svome poslanju da nije imao vremena ni za jelo. Drugim riječima, za Isusovu obitelj, tj. najužu rodbinu, njegova posvećenost vlastitome poslanju za njih je sablažnjiva jer ugrožava vlastito zdravlje. Oni dolaze u Kafarnaum „da ga obuzdaju“, što vjerojatno ne isključuje ni primjenu sile (r. 21), no potom vidimo da ga pozivaju na razgovor (r. 31), što je posve drukčiji stav u odnosu na prethodni. Isus svojim odgovorom rodbini u prvi plan stavlja duhovno

Dok gledam te na križu

Dok gledam Te na križu

Isuse

poželim Ti reći

siđi

skini sa Sebe i s nas tu nenosivu težinu

skini sa Sebe i s nas tu odjeću krvavu

tu muku predugu i mrklinu

želim te gledati kako sjaješ

kako pred Tobom tama se skriva

kako Ti kraljuješ

kako se svjetlost Tvoja svemirom razlijeva

i sve nas oblačiš u odjeću bijelu

udahnjuješ u nas ljubavi Vječne sveti dah

oprosti Isuse što ovo Ti zborim

ali gorko je znati koliko trpi Tvoja Sveta Mati

a i mnoge od nas je umorio ovaj svijet

umorio njegov mrak

okrali nas govori i tati

pa da konačno svi budemo sretni

uzaljni nas u duhovne visine

tamo gdje kraljuje Otac Višnji

gdje prelijevaju se izvori mira i miline

i ima za svakog mjesto i kruha i mira

gdje sjeme koje se sije strostruko rađa

nema neprijatelja ni krvožednih zvijeri

koji ljuži i otrov po njivi Tvojoj sije

a Mati u naručju će nas dragati

umjesto gromova i oluja

Angeli u slavu Presvetog Trojstva

plevat će bez prestanka slavljeničke himne

rodstvo koje se temelji na slušanju i vršenju volje Božje, tj. odgovara im da u poslanju koje on vrši veze tijela i krvi nisu od najveće važnosti te da on oko sebe okuplja jedan drukčiji tip obitelji.

GDJE JE TU MARIJA? Ona je majka koja iz obiteljske kuće u Nazaretu molitvom prati svoga Sina i do koje dopiru glasi o njezinu Sinu. Poslije prvog oduševljenja mladim prorokom iz Nazareta („I dolazahu k njemu odasvud“ - Mk 1, 45;

„Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: „Takvo što nikad još ne vidjesmo“ - Mk 2, 12), javljaju se i neprijateljstva prema njemu. Ona kao i otpor porast će do mjere da će se početi kovati urota kako da ga pogube („Farizeji iziđu i dadnu se odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da ga pogube“ - Mk 3, 6). Do obitelji, do Marije, stižu glasi kako se Isusu radi o glavi. Dok je obitelj vjerojatno zabrinuta i za svoju sudbinu koja bi je mogla pogoditi zbog sudbine njezina člana, Majka strepi nad Sinovom sudbinom i stoga polazi u Kafarnaum da bude uz njega. Kao majka, Marija je sigurno u sebi osjećala ljudsku, majčinsku zabrinutost za Sina i majčinsku potrebu da ga zaštiti.

Drugim riječima rečeno, Marko predstavlja Mariju kao majku prepunu ljubavi i strepnje nad Sinovom sudbinom, ali i kao Ženu koja se nalazi na putu rasta i sazrijevanja od židovske do kršćanske vjere, tj. prijelaza s onodobnog poimanja Isusa kao mesije koji čini čudesna djela, do mesije sluga Jahvina koji svojom patnjom otkupljuje svoj narod. Do te točke stiže Marko. Daljnji Marijin rast opisuju nam drugi evanđelisti.

Mladen PARLOV

Danica BARTULIČIĆ

Albert Veliki o Djevici Mariji (2)

Albert Veliki (†1280.) predstavnik je srednjovjekovne skolastičke misli, koja u njegovo doba doživljava svoj vrhunac. Zbog enciklopedijskog znanja, nazivaju ga «doctor universalis» ili «veliki filozof», a Pio XII. imenuje ga zaštitnikom prirodnih znanosti. Aristotelovu misao primjenjuje na kršćansku filozofiju. Uočava razliku između filozofije i bogoslovlja te tvrdi da se filozofija temelji na razumu, a bogoslovlje svoje temelje nalazi u Objavi.

SLUŽBENICA SPASENJA

Albert drži da se Kristovo otkupljenje tiče svega ljudskog roda i svakog pojedinca. Krist je podnio zadovoljštinu za sav ljudski rod koji je sagriješio u Adamu. Sveci mogu sudjelovati u spasenju pojedinih osoba, po zaslugama koje Bog prihvaća. Na toj crti smješta se i Marijin doprinos. Međutim, njezina suradnja proteže se na sav tijek ljudskog spasenja, jer je ona kao Majka Otkupiteljeva na poseban način bila sudjelovana s Kristovim djelom otkupljenja. Po otajstvu utjelovljenja u Mariji je boravila punina Kristova božanstva. Na taj način ona je za vjernike poput kanala milosti. Njezina suradnja traje i nakon uznesenja u nebesku slavu odakle zagovornički posređuje u korist Kristovih vjernika. Marija ne isključuje nikoga iz svoje posredničke molitve: «Po majci imamo

pristup Sinu, a po Sinu pristupamo Ocu. Hodeći tim putem ne trebamo se bojati da nećemo biti opravdani. ... Marija je nada oprosta za one koji se pokaju i oplakuju svoje grijehе. ... Ganuta na samilost, ona nastupa odvažno pred svojim Sinom posređujući za grešnike, obiljem svojih zasluga vraća pokajnike u onaj stupanj milosti koji su izgubili.»

Budući da je Majka Utjelovljene Riječi, Marija je Majka svih ljudi, jer su svi pozvani na vjeru. Zbog toga je i djelovanije koje ona vrši u korist vjernika majčinske naravi, a teži k tome da u njima obnovi sliku svoga Sina. Kao i za Ambrozija, za Alberta je Marija pralix Crkve. Po svom rođenju predstavlja Crkvu koja rada djecu na kršćanski život.

SVJETLO NEBA I ZEMLJE

Božansko majčinstvo razlog je pobožnosti prema Mariji. Vjernici trebaju nasljedovati njezin životni stav, njezine kreposti, posebno vjeru. Učen i pobožan član Reda propovjednika upravlja Gospi molitvu:

«Sveta Marijo, svjetlo neba i zemlje, one zemlje koju si rasvijetlila otajstvima svoga Sina, božanske Riječi. Ti koja si podarila svjetlost blještavilu anđela, prosvijetli i moju pamet, udijeli mi prave misli, sigurno znanje, čvrstu vjeru, govor koji se tebi dolikuje i pribavlja milost mojim slušateljima. Govor koji je kadar učvrstiti vjeru i biti na čast svetoj Crkvi i na slavu Gospodina našeg Isusa Krista, tvoga Sina. Neka taj govor ponovno pokaže, sveta Marijo, da ti blagom svoje samilosti ispunjaš duše grešnika, kao što sam i sam, i očituješ djela svoje majčinstve moći preko moga navještaja.»

s marijom kroz povijest

sto na kojem se združuju božanska i ljudska narav, Krist i njegova Crkva. Djevičica cvjeta trudnoćom srca kojom nas začinje i trudnoćom tijela kojom prihvata Sina. Sin se na neki način utjelovio s nama u utrobi Djevice i na taj način označio početak otajstvenog tijela kojega je on Glava, a Marija Majka. Albert zastupa Marijinu posredničku ulogu u potpunjoj ovisnosti o Kristu. Za tu ulogu rabi izraze: zdenac, čaša, žitnica, izvor, rijeka, kanal, vodovod, vrata, vrat. Svojim zagovorom Marija čini da se Božja milost izljuje na nebrojeno mnoštvo svetih i nema nikoga tko nije osjetio blagoslov njezina zagovora. Ona je poput vrata kroz koja prolazi Božja milost, kroz koja i mi možemo pristupiti Bogu. „Puna je milosti“ tako da milost otkupljenja po njezinu zagovoru i djelovanju prelazi na sve i obilno se razljuje. Uistinu može biti nazvana Majkom svih pravednika kojima posreduje milost. Sva borba između dobra i zla u nama i oko nas oslanja se na Marijin zagovor. On je moćan kod Boga, jer ona sve svodi na slavu Božju. Na dar Božjeg poziva Djevičica iz Nazareta odgovara vjerom.

„Posjedovala je vjeru u najvišem stupnju te je sačuvala tu vjeru u neizmjerne veliko otajstvo koje joj je bilo obećano. I dok su i sami apostoli posumnjali, ona nikad nije dvojila, bila je uvjerenja da je sve moguće onomu koji vjeruje.“ Albert promiče jedinstvo između razuma i srca te na Marijinu primjeru pokazuje kršćaninu da je pozvan na vječnu radost koja se postiže po vjeri u Boga i njegovo obećanje.

dar-ko

I u tom izljevu propovjednikova vjerničkog stava, jasna je Albertova misao. Marija je službenica Gospodnja. U službi je djela svoga Sina, od njega zavisi i po njemu dobiva ulogu i poslanje u zajednici vjernika. Njezina veličina i odličnost odsjev su i djelo Božje dobrote i njegova dara. Ali ona nije pasivna primateljica Božje naklonosti, nego aktivno sudjeluje u posredovanju ljudske naravi Sinu Božjemu.

ZAGOVORNICA

Marijin zagovornički i posrednički utjecaj na kršćanski život počiva na činjenici da je Majka i posrednica. Slobodnim pristankom omogućuje da se njezinim djelovanjem ispuni božansko otajstvo, pri čemu ona sudjeluje svojim kreposnim životom. Majčinskom suradnjom doprinosi da se rodi čitav Krist. Njezino je krilo mije-

Roditeljica pomirenja

Korizma je vrijeme preispitivanja osobnih i zajedničkih putova ali i intenzivnijeg razmišljanja o pomirenju s Bogom i ljudima. „Bog je Isusa izložio da krvlju svojom bude Pomirilište“ (Rim 3,25).

Tako sv. Pavao sažima otajstvo pomirenja ljudi s Bogom. U pozadini te tvrdnje nazire se slika Kovčega zavjetnog na kome se nalazilo Pomirilište Svetinje nad svetinjama. To je bilo posebno mjesto Božje prisutnosti što bi ga Veliki svećenik jednom godišnje škropio žrtvenom krvlju za okajavanje grijeha Izabranog naroda. Nadahnuti i vođeni Duhom Božjim, proroci su u tome vidjeli najavu i predokus potpunoga pomirenja s Bogom što će se ostvariti stvarnom Isusovom žrtvom na Kalvariji i stvarnim proljevanjem krvi.

POMIRNICA ZA GRIJEHE

Katekizam (br. 457) u toj pomirbenoj Kristovoj žrtvi vidi razlog očitovanja Božje ljubavi u utjelovljenju Sina Božjega. „Riječ je postala tijelom da nas spasi pomirujući nas s Bogom. Bog nas je ljubio i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijeha naše“ (1 Iv 4,10). Od grijeha iskonskog naših praroditelja naša ljudska narav, što je baštinitimo od početka života, postala je ranjena, a prisna veza s Bogom potrgana. Zlo se umnažalo i ljudi nisu bili sposobni sami ponovno uspostaviti red i sklad s Bogom. Zbog toga Crkva slavi Boga i trajno zahvaljuje na njegovoj iskazanoj

beskrajnoj ljubavi u utjelovljenju i muci Sina Božjega, čime je dovršeno otajstvo pomirenja. Tim mislima prožeti krišćani zasnosno i ponizno pjevaju: *O zdravo, Križu, nado sua! U pravu je bila sv.*

Ruža Limska kad je u zanosu uskliknula: „*Osım križa nema drugih ljestava za uspon u nebo!*“

SURADNICA U DJELU POMIRENJA

Krist je jedini „posrednik između Boga i ljudi“ (1 Tim 2,5) i njegova muka i križ je jedina žrtva koja stvarno pere ljage grijeha i ponovno pomiruje ljude s Bogom. Budući da se vječna Riječ Božja utjelovila, Krist se „na neki način sjedinio sa svakim čovjekom ... Rođen od Marije Djevice, postao je uistinu jedan od nas, u svemu nama sličan osim u grijehu ... On pruža svim ljudima, na način koji Bog poznaje, mogućnost da budu pridruženi njegovu Vazmenom otajstvu“ (Radost i nada, 22).

A među „svim tim ljudima“ Bogorodica i u procesu pomirenja s Bogom zauzima osobito počasno mjesto. „*Blažena Djevica postala je Božjom saveznicom i suradnicom zbog svoga božanskog materinstva u samom djelu pomirenja. To je izražaj vjere Crkve izražene zazivom Utocište grešnika*“, izjasnio se tako Ivan Pavao II.

Crkva je kroz svu povijest mogla živjeti proces pomirenja s Bogom u zajednici s Marijom i po njezinu zauzimanju jer je to Isus ostavio kao svoju posljednju želju izrečenu s križa Ivanu i majci Mariji: „*Evo ti majke ... Evo ti sina!*“ Ivan „*koji je sve vidio, svjedoči*“ da je to istina te „*da i vi vjerujete*“ (Iv 19, 25, 35). Isus je svoju majku izručio Crkvi i Crkvu, istovremeno, predao Majci da je pazi i majčinskom brigom vodi putem pomirenja s Bogom.

POMIRENJE SE NASTAVLJA

Pomirenje je proces koji traje sve do posljednjeg Adamova potomka. Tražeći u tome svoje mjesto i ulogu, potrebno je trajno gajiti svijest da je Isus posljuje svoga uskrsnuća poslao apostole da u njegovo ime naviještaju „*obraćenje i opuštenje grijeha svim narodima*“ (Lk 24, 47). Apostoli i njihovi nasljednici vjerno su izvršavali preuzetu zadaću vršeći „*službu pomirenja*“ (2 Kor 5, 18) ne samo navješćujući Božje oprostjenje ljudima što ga je Krist zaslužio pozivajući ih na vjeru i obraćenje nego također dajući im po krštenju otpuštenje grijeha i mireći ih s Bogom i Crkvom.

Kao potkrepu te tvrdnje Katekizam (br. 981) navodi riječi sv. Augustina: „*Crkva je primila ključeve Kraljevstva nebesko-*

ga da se u njoj, po krvi Kristovoj i djelovanjem Duha Svetoga, vrši otpuštenje grijeha. U crkvi duša, koja je bila mrtva zbog grijeha, ponovno oživljuje, da bi živjela s Kristom, čija nas je milost spasila“ (PL, 38, 1072).

Korizmeno vrijeme osobito je prikladno za odgajanje svijesti o potrebi pomirenja s Bogom i Crkvom te praktičnog iskustva krsnog i pokorničkog obilježja korizme u kojoj često odjekuju Pavlove riječi:

„*Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom*“ (2 Kor 5, 20). U tom procesu pomirenja ljudi s Bogom Crkva sve jasnije spoznaje službu bl. Djevice Marije. U spisima svetih otaca često susrećemo misao da je djevičansko krilo Majke Gospodinove bilo mjesto gdje je sklopljen mir između Boga i ljudi.

Produbljujući otajstvo utjelovljenja Sina Božjega i Marijino sudjelovanje u tom otajstvu, srednjovjekovni teolozi Mariju su – između ostaloga – nazivali: „Put pomirenja“, „Opći razlog pomirenja“, „Roditeljica pomirenja“, „Pomirenje grešnika“. Tako u spisima sv. Anselma čitamo: „*Nema pomirenja osim onoga koga si ti, Djevice, rodila.*“

Pristupajući otajstvu pomirenja u korizmi računajmo i na Marijin primjer i pomoć, jer je njoj Bog dao „*srce milostivo prema grešnicima*“, kako veli predslavlje u Misi Marije „*Majke pomirenja*“. Sudjelujući u slavljenju Kristovih otajstava, osobito primanjem Tijela i Krvi našeg Spasitelja u pričesti, molimo da nam po zagovoru bl. Djevice Marije donesu „*milost Božjega smilovanja i nagradu vječnoga otpuštenja*“ (popričesna).

Marko BABIĆ

Što me raduje?

Nedjeljno jutro, dan Uskrsnuća našega Gospodina i radosni poklik Aleluja!
»Gospodin slavno uskrsnu, na ljudsku sreću beskraju! Aleluja!« Poziv na radost. Osim bezbrižne i bezazlene djece, tko se danas može radovati? Možda i neki starić koji živi u sjećanjima na lijepe dane, ili koji zaljubljenici kojima je svedjedno gdje su, a bitno da su zajedno. Možda se i koji dobitnik na lotu raduje, onaj tko je dobio posao, našao koju kunu na putu, položio ispit, dobio dobru ocjenu... Što je to što me raduje a ne košta ništa, ne plaća se, besplatno sam dobio i besplatno dajem unatoč čuđenju radoznala i uspavana svijeta? Na taj upit ne odgovaraju znanstvenici, oni svoju radost žive djelujući, a drugima svojim otkrićima otvaraju putove da svatko za sebe pronade pravi smisao života.

ŠTO ME NE RADUJE?

Možda bi lakše bilo reći, što guši ili ometa moju radost. Pogledajmo dnevni tisak, poslušajmo vijesti, prijatelje, susjede, pacijente... Svatko se na nešto tuži, nešto ga boli, nešto mu nedostaje... Nema novca ni posla, nema vjetra za jedra, nema snage za život, nema ljubavi, slasti, kruha, vode, vina, radosti...

Zašto? Pogledaj prema raspelu. Pognutu glave Isus nas promatra jadne i nevoljne te zove k sebi: »Dodite k meni svi vi koji ste izmornjeni i opterećeni i ja ću vas odmoriti!« (Mt 11, 28). Kako nas on može odmoriti? Što će s našim brigama, turobnim licima, lajavim jezicima, neo-

buzanim porivima, odbačenima, zarenarenima, pobačenima, zaboravljenima, gladnima, žednima, poniženima, zamazanima, umišljenima, oholima... Zove k sebi i zdrave i bolesne, i male i velike, sve, na svoju gozbu i za svakog ima mjesto u srcu, a jamačno i stan u kući Očevoj u kojoj ima mnogo stanova. Tko mene raduje i koga ja pozivam na gozbu? Koji su moji kriteriji? Jesu li slični Kristovim ili, možda, neizostavno gledam odjeću, važem što ću dobiti zauzvrat i je li tko zaslužio da ga pozdravim i na pozdrav uzvratim i pozovem ga na gozbu?

KAO MARIJA

»Učite se od mene, jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim« (Mt 11, 29). Jednom riječju, nasljedujmo Kristal! Marija poručuje na svadbi u Kani: »Što god vam rekne, učinite!« (Iv 2,5). Ona je naša majka. Koja majka svome djetetu ne želi dobro?! Ovdje je rečeno što činiti: biti poslušan Kristu. Kako? Piše u Evanđelju. Sve što je Isus izrekao ne bi stalo u knjige, ali ono zapisano, moguće je pročitati. Da bi se bilo radostan krišćanin i nasljedovalo Krista, nije dovoljno samo pročitati. Treba »učiniti sve što nam rekne«. To znači: živjeti što smo pročitali i čuli te učiti druge i, kao Marija, upućivati na Krista.

ALELUJA!

Učili su me da je Aleluja poklik koji se pjeva prije navještaja Evanđelja. Pjeva ga duša, ali i onaj koji nema sluha a ima dušu. Aleluja je pjesma radosne duše. Iz Händelova oratorija »Mesija« pjevamo Aleluja u zboru Gospe od zdravlja, uz orgulje, svakog Uskrsa. Pjevali smo ga ja

i muž i za vrijeme moje prve trudnoće. Znala sam reći da će moje dijete, kad se rodi, umjesto plača pjevati Aleluja! Šalu na stranu. Narednog Uskrsa, dok smo pjevali, Ilija je spavao na tatinu ramenu uz gromoglasne zvuke orgulja i Aleluju. Kažu da dijete već u majčinoj utrobi pamti melodije i da je poželjno za vrijeme trudnoće djeci pjevati i s njima razgovarati. Stručnjaci za prenatalnu komunikaciju zaključili su da tako s djecom roditelji imaju manje problema u odgajanju.

ZVALI SMO GA PAPE

"Pape", tako smo zvali djeda Nikolu. Bio je dobar, plemenit i pobožan. Volio je djecu, malene, slabe i nemoćne, posjećivao je bolesnike, odlazio na mise i sprovode mještanima i prijateljima, a zatim i na žalovanja. Običaj je u njegovom mjestu bio počiti na pogreb i moliti krunicu u pokojnikovoj obitelji nekoli-

ko dana nakon pogreba s ukućanima. Pape je učio svoga prvog unuka pjevati Aleluja. I prva pjesma koju je pjevao bila je uistinu: Aluuujaa! Sljedećeg Uskrsa zajedno je s nama pjevao Aleluja. A za njim i ostala naša djeca. Uoči Velikog petka g. 1996. pape je završio u bolnici. Bio je u jedinici intenzivne njege na kardiologiji. Oko 12 sati nazvala sam dežurnu sestru da vidim kako je. Nisam imala mira sve dok nisam nazvala svećenika, koji je bio bolnički dušobrižnik, i zamolila ga za pohod bolesniku. Bio je prvi petak u mjesecu. Dobio je svete sakramente i usnuo u Gospodinu na Veliki petak, 5. travnja 1996. Pogreb je bio sutradan. Na svećanoj uskrсноj misi u 11 sati Ivan je imao vjere, snage i radosti za pjevanje Aleluja!

RADOST EVANĐELJA

Naslov je to apostolske pobudnice pape Franje. Ne upućuje li nas sam naslov da u Evanđelju potražimo radost koju smo pozvani živjeti i navješćivati drugima? Pogledati svijet oko sebe, uočiti potrebe drugoga, shvatiti da nismo sami i da smo pozvani navješćivati Uskrsnuloga, koji je pobijedio zlo, tugu, žalost, grijeh, mržnju, zlovolju, obješenost, beznađe, smrt i otvorio nam vrata raja. Svaka je nedjelja spomendan te pobjede, a Uskrs je godišnje snažno podsjećanje na radost Kristove pobjede, snagu Očeve ljubavi praštanja i milosrđa. Stoga glavu gore i radosno naprijed kroz život s Uskrsnulim, Aleluja! Radujmo se zajedno s Kraljicom neba, Aleluja!

Danijela DE MICHELI VITTURI

Zašto Majku Isusovu štujemo

”Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne propadne ni jedan koji u nj vjeruje, nego da ima život vječni” (Iv 3,16). On je ”radi nas ljudi i radi našega spasenja” čovjekom postao i iz ljubavi prema Božjem stvorenju u smrt dragovoljno otišao. Uza nj je na prvom i vrlo istaknutu mjestu uvijek i njegova Majka. Zajedno s njime i ona je duhom trpjela, otkako je čula riječi proroka Šimuna u hramu, kojima joj je navjesticio da će i ona sudjelovati u patnji svoga Sina (Lk 2, 34). Tako je i ona u sebi duboko iskusila otajstvo boli, pa se među vjerničkim pukom s vremenom razvilo i štovanje Gospe Žalosne.

ODJEK EVANĐEOSKOG DOGAĐAJA

Otajstvo Marijina sudjelovanja u Sinojvoj muc i smrti evanđeoski je događaj koji je našao velik odjek u pučkoj pobožnosti, u pobožnim vježbama i u kršćanskom bogoslužju. Ta jedinstvenost pokazuje da se kršćanska pobožnost ne sastoji u Marijinoj žalosti kao takvoj, nego u njezinu primjeru kako duhom sudjelovati u muc i Kristovoj. Gospina žalost temelji se na njezinoj prisutnosti kod Isusove muke i smrti na križu, a marijanska pobožnost proširila ju je i na ostale događaje iz Isusova života u kojima je sudjelovala.

Katolička vjernička predaja tijekom vremena muke Majke Isusove svodi na sedam žalosnih događaja, sedam svetopisamskih prizora u kojima se njezina nazočnost izričito spominje ili je predaja podrazumijeva. Riječ je tako o proročanstvu starca Šimuna

prema kojemu će Mariji ”samoj mač probosti dušu” (Lk 2, 34-35), o bijegu Marijinu s Djetetom i Josipom u Egipat (Mt 2, 13-15), o prizoru kad se Marija iz Isusovih riječi nakon što ga je našla u hramu osjetila otuđenom (Lk 2, 48-50), o trenutku dok su žene oplakivale Isusa na križnom putu pa se pretpostavlja da je među njima bila i Marija (Lk 23, 26-31), o Isusovu razapinjanju (Lk 23, 33) i Marijinu stajanju kraj križa (Iv 19, 25-27), o skidanju Isusova tijela s križa pri čemu pobožnost vidi i njegovo polaganje Majci u krilo (usp. Mk 15, 42) te o Isusovu ukopu (Iv 19, 40-42). Te prizore u likovnoj umjetnosti krajem 15. st. počini simbolično prikazivati sa 7 mačeva koji probadaju Marijino srce. Članovi Reda slugu Marijinih predlažu za razmatranje i još neke vidove Marijine žalosti: Isusovo rođenje u siromaštvu i polaganje u jasle (Lk 2, 6-7), Herodovo progonoštvo Novorođenog (Mt 2, 13-14), odbijanje Isusova svjedočenja od strane njegovih sugrađana (Lk 4, 28-29), Isusovo uhićenje i napuštanje učenika (Mt 26, 49-56) te Marijino sudjelovanje u mukama Crkve koja se radala (Dj 12, 1-5).

Svi ti motivi vode k otajstvu puta vjere koje mu nije bila tuđa ni patnja, k punini zajedništva s Isusom i otvorenosti volji Očevoj. Tako je ”bl. Djeвица napredovala na putu vjere i vjerno sačuvala svoje sjedinjenje sa Sinom sve do križa, gdje je, ne bez Božjeg nacrta, stajala (usp. Iv 19, 25), sa svojim Jedinorođencem mnogo trpjela i s materinskim se srcem pridružila njegovoj žrtvi, pristajući s ljubavlju na žrtvovanje žrtve koju je sama rodila” (Svjetlo naroda, 58). Tako Majku sa Sinom veže zajedništvo ne samo po rođenju nego i po vjeri, što je vodi da u Isusovu djelu surađuje sve do Kalvarije,

emo kao Gospu Žalosnu?

što je zapravo produženje Marijina pri-
stanka koje je izrekla za navještenja.

U USPOREDBI S ISUSOM

Ako je, prema Ivanovu opisu muke, Isus "čovjek boli, vičan patnjama" (Lk 53, 3) i onaj "koga su proboli" (Zah 12, 10), onda je, uspoređujući s njime, njegova majka Marija na određen način "žena boli", kojoj je srce probodeno mačem boli. Proročanstvo starca Šimuna "potvrđuje Marijinu vjeru u ostvarenje božanskih obećanja spašenja, a s druge joj strane objavljuje da će svoju poslušnost vjere morati proživjeti u trpljenju s trpečim Spasiteljem i da će njezino materinstvo biti obavijeno mrakom i bolno" (Otkupiteljeva Majka, 16).

Jaka u vjeri, postojana u nadi i zapa-
ljena ognjem ljubavi, Majka
Gospodnova na otajstven način sudje-
lovala je u muci svoga Sina. Njezin lik
podno križa podsjeća vjernički puk
kako se potrebno suočiti s istinom i
do njezina otkrivanja proći kroz isku-
stvo boli i mača (Lk 2, 35) koji proba-
da dušu, ali i otvara za novu svijest.
Tegobe i patnje svagdanjég života
potiču brojne vjernike ne samo da joj
se u tim trenucima obraćaju za zago-
vor nego i da hrle u njezina svetišta te
joj se na osobit način približe. U sveti-
štima ih ona sve prihvaća, hrabri i
tješi, ali ih i uči kako se njezino pravo
štovanje sastoji u spremnu
podnošenju životnih nevolja i u nasto-
janju da skršena srca postanu dionici
Kristova uskrsnuća s kojim je i Marija
proslavljena.

Petar LUBINA

Na ramenima dobrog Pastira

Za kršćanina nema drugog puta, doli puta križa. Razgovaramo s 52-godišnjim *Zoranom Stojanovićem* o njegovu križnom putu koji ga je doveo do „slavnoga uskrsnog jutra“. Po struci upravni referent, a po službi zaštitar, sa suprugom Mirjanom otac je šestoro djece: Marka (19 g.), Ivana (18 g.), Mateja (16 g.), Lucije (14 g.), Adama 10 (g.) i Anđele (3 g.).

- Vaš mladenački život bio je kaos...

- Da. Boga nisam poznavo. Upao sam u loše društvo. Tonuo sam u tamu bezdana. Bile su mi 24 godine. Pritiscao me neizdrživ teret života da mi nije više bilo ni dočega. Jedini smisao bio je, prekinuti svu tu patnju i muku. Susreo sam mlade ljude koji su prošli sličan put i uspješno izišli iz tame zla i zloga. To mi je dalo nadu. Slušajući njihova svjedočanstva, poželio sam upoznati Isusa. Čitao sam Evanđelje ne razumijući ništa. No, u stisci u kojoj sam bio, nisam ga odbacio, nego sam nastavio čitati i pomalo moliti. Potreba za molitvom je rasla. Bog mi je na put obraćenja stavio uršulinuku s. Elektu koja me vodila kroz osobni katekumenat. Uz razgovor i molitvu, godinu dana pripremala me za sakramente prve pričesti i krizme. U sakramentu pomirenja doživio sam iskustvo oprostjenja, pa mi je tada i u prvoj pričesti svanula divna zora mog Uskrsa. Nošen na ramenima dobrog Pastira započeo

sam novi život. Slaveći Boga, jačao sam vjeru, nadu i ljubav.

- Kako su oni okolo gledali na Vas?

- Neki su to razumjeli, a neki ne. Poznat u gradu kao čovjek koji je duboko zaglabio, postao sam nekima zanimljiv kao obraćenik i živi svjedok da Bog postoji i djeluje. Počeli smo se okupljati na zajedničke večeri druženja i molitve. Iz tih susreta iznikla je molitvena zajednica.

- Tu ste našli i životnu družicu.

- Nakon susreta s Uskrsnulim, moj život bio je usmjeren samo k jednom cilju, postati svećenik. Bio sam pun zanosa. Želio sam temeljito živjeti svoju vjeru. No, u molitvenu zajednicu dolazili su mladi, među njima i Mirjana. Zbližili smo se. Rodila se iskrena ljubav. Vjenčali smo se. Ona je vjernica od malena, prava marijanska duša i kormilar naše življene vjere. Rađala su se djeca, a i obveze su bivale sve ozbiljnije i veće.

- *Bili ste vrlo aktivni.*

- U zajednici je bilo glazbeno nadarenih, a i sam imam taj dar. Osnovali smo grupu, skladali, svirali i pjevali. Uz pomoć župnika P. Madžarevića u Brodskom Vinogorju, opremili smo studio i bili mu suradnici na lokalnom radiju, kao svjedoci vjere kroz riječ i glazbu, a snimili smo i CD. Ljudska srca i duše bile su toliko izranjene da su emisiju svi željno čekali, duhovno se hranili i nadahnjivali. Kako se obitelj povećavala, morao sam aktivnosti raspoređivati. Vratio sam se u Slavonski Brod, stupio u svjetovni franjevački red i nastavio djelovati u crkvi.

- *Inicijator ste udruge „Obitelj za obitelj“.*

- Da. Dirnuo me prof. I. Raguž, kad je rekao da su sinovi svijeta snalažljiviji od sinova svjetla. Oni se organiziraju i udružuju te imaju utjecaj na lokalnu i državnu vlast kao i na EU, a mi kršćani nekako smo nesnalažljiviji i ostajemo kratkih rukava. To me potaknulo na osnivanje udruge „Obitelj za obitelj“. Napravio sam statut i posavjetovao se s o. Glamočakom, koji se s tim složio. Napravljen je i program rada: da se okupljaju mnogočlane vjerničke obitelji, koje svoj križ nose u srcu, a vjeru svjedoče životom. Predstavili smo program gradskoj upravi, javili se na natječaj i dobili prostor. Osim vjere, dobrih planova i želja, nismo imali ništa. Uz darove koji su pristizali, polako smo opremali prostor. U njemu se odvijaju obiteljska druženja, programi za dušu, duh i tijelo, molitveni, glazbeni, kulturni... Imamo i kapelicu s krasnim kipom Gospe s malim Isusom. Sve to privlači

i one koje nisu praktični vjernici, jer još nemaju dovoljno hrabrosti da se približe zajednici u crkvi. Polako se uključuju u naše programe i sve ih više zaokuplja riječ Božja. To je neka vrst ponovnog navještaja evanđelja. Već ima i rezultata. Neki su se vratili u okrilje Crkve i postali uzorni vjernici.

- *Pišete stihove, skladate...*

- Usmjeren sam na glazbu, književnost, slikarstvo... Objavio sam knjigu „Tvoj život tek počinje“, što je zapravo svjedočanstvo mog života prije i poslije susreta s Uskrsnulim.

- *Koju ulogu u Vašem životu ima Gospa?*

- Neizrecivu! Prvi sam se put s Gospom susreo u Medugorju. Kao ateist i avanturist, išao sam onamo s bolenom nećakinjom. Za žrtvu je željela dio puta pješaćiti, pa sam ju pratilo. Jednostavnost izražavanja žara vjere i molitve koje sam pritom iskusio, potaknula me na razmišljanje o Božjoj opstojnosti. Ondje sam naučio prve molitve i obvezao se da ću moliti i poštiti koliko mi bude moguće. U Gospi imam Majku i orijentir života. Njezina prisutnost u mom životu vrlo je snažna. Bto sam čovjek kojemu je trebala brza pomoć, a bez njezine pomoći nikako ne bih postao ovo što jesam. Pod okriljem Gospe brze Pomoći kretno sam u novi život, ona me povela k Uskrsnulom. Iako dobar dio života za Gospu nisam ni znao, ona je u njemu prisutna od prvog dana - rođen sam na Svijećnicu! Njoj sam u čast napisao mnoge pjesme i neke uglazbio. Ona je Kraljica mira moga srca.

Nedjeljka ANDRIĆ-NOVINČIĆ

Nikad nije bio bolji

Romeo nikad nije bio bolji. Miruje, ne čuje ga se, pije lijekove, mirno podnosi naše bockanje...

- Nema vinca, nema pivca! Hoćeš li opet za pokoru odrediti „nerad“?
- Rugao si se s pokorom, evo ti ju je Gospodin sam odredio!
- Zna Bog da sam ja dobar, da nema meni što za pokoru davati! Ovo je bilo namijenjeno tebi! Samo sam ja dobar, pre-sreo sam anđela koji ti je ovo nosio i rekao, da ću ja to uzeti na sebe mjesto tebe! Ti za mene sigurno to ne bi učinila!
- Vidim ja da tebi nije ništa!
- Učinio sam tebi dobro, a ti bi željela da je meni nešto, da me boli, da ne mogu... Ljudi moji, kakva si ti!? Ona bi željela da je meni nešto!
- Ne izvrći moje riječi!
- Tebi je drago što sam bolestan!?
- Što tebi sve neće pasti na pamet?! - lju-tim se ja na njega.
- Djeca me tješe:
- Zar ne vidiš da mu je bolje!? Njemu je dosadno! Sjedni kraj njega, razgovaraj s njim!
- On je kao malo dijete!
- Hello! Dobro jutro! Otkrivaš toplu vodu! Muž ti jel' - tuče Emanuela svojim uzrečicama.
- On mi je muž, a ti si mi dijete! Molim te, kaži mi, znaš da me zanima...
- Ne gnjavi me, molim te više s tim, znaš da od toga nema ništa!
- Kako znaš što ću te pitati?
- Kako ne bih znala!? Otkad si "unućića" pronašla u mojoj torbici, mozak si mi

više popila. Stalno pitaš nosiš li još "unućića" u torbici, imaš li pljosku u džepu od kaputa, a bocu, možda "oca", a "djeda", a "bačvu"?

- Polako! Znaš da sam za tebe zabrinuta!? Tã majka sam ti!
- Upamti, to je prošlost. Nema ništa od svega toga. Ne pijem i ne opijam se. Da to radim, čula bih se po alkoholu. Vidiš da se ne krijem kad dođem kući. Hoćeš li mi više povjerovati, da se nisam opijala, mada svi oko mene piju. Opijaju se da ne znaju što rade. Povest ću te jedan-put sa sobom, pa gledaj što mladost radi. Gospe draga, zašto mi ne vjeruješ! - Vjerujem! - govorim - ne vjerujem, mislim u sebi. Jednostavno strepim za nju. Da je umim, govorim joj:
- Plašim se za tebe, još si mlada, povodjiva, bez životnog iskustva... Kako si ludo prvu bočicu uzela, tako si sjela u tuđi auto s onima što su pili. Sama si rekla da je vožnja bila luda, da si se čudila kako ste uspjeli živi doći do kuće...
- Ja ništa dobra sama od sebe ne mogu napraviti! Može li otac sam od sebe ozdraviti? Može li on sam svojom voljom i snagom reći da je zdrav i da bolest s njega nestane? Ne može. Tako ni ja s tek 18 godina ne mogu sama ništa dobra napraviti. Ja bih htjela dobro, ali jednostavno ne mogu. Imam osjećaj da samo zlo radim! Zato postoji Bog, on oca ozdravlja. Prvo ga šalje k dobru liječniku, daje mu prave lijekove, vidiš da je bolje, da ozdravlja! Tako i ja koja sve radim naopakačke, da mi Bog ne pomaže i da me ne vodi, gdje bih ja bila?
- Ti... - mucam.
- Ja govorim gluposti, činim gluposti. S tobom se inatim da neću u crkvu, da neću post niti kakvu pokoru. U svojoj

sobi sama po noći molim. Često sam u društvu sa svojom dragom Gospom. Molim posebno rado nju da nas zagovara, da otac ozdravi, da ti ne budeš živčana, da ja ne skrenem s Isusova puta, da što manje griješim i budem bolja...!

Kako sam je pogledala, unijela mi se u lice kao da ju ne vidim:

- Dobro jutro! Ti me ne doživljavaš?
Zagrnila sam je.

- Opet je nemaš! Ostavljate me sama! Nije lijepo od vas! O čemu vas dvije raspravljate! - dolazi iz usta moga Romea.

- O Bogu koji vodi naše živote!

Moj muž je na putu oporavka, razmišlja i računa koliko smo uštedjeli zahvaljujući njegovoj bolesti jer smo, kao i on, na „tankoj prehrani“. Odlučio je uštedeno dati potrebnima. Ideja se sviđjela članovima šire obitelji, pa su se svi odazvali. Prilog daje i susjeda Ana koja živi od mirovine! Dok slažemo što je skupljeno, netko je rekao:

- Blagoslovljena korizma! Imam osjećaj da smo u tom svetom vremenu za korak bliže Bogu, pa i jedni drugima, da postajemo malkicu bolji!

- Je li?

- Andeo mi je rekao da sam ja dobar. "Ovo nosim njima, znaš kakve su?"

- Znam, ali što mogu, moje su jedna susjeda, jedna žena. Daj meni, žrtvovat ću se za njih.

- I?

- Uzeo sam na sebe. Što mogu kad sam takav? Vi to ne biste za mene uzele. Ti možda još, i bi, ali ona moja...

Susjeda Ana se smijala:

- Upamtit ću to!

- Upamti, upamti!

R. T.

Uskrsli kraljuje

**Raduj se, nebo,
i klči, zemljo,
uskrsu Gospodinu.**

Smrt pobijedi

i svima nama

vrata života otvori.

Brate, ne očajavaj i ne zaboravi

Kralj tvoj kraljuje

nad stvorenjima svim

i nitko mu neće umći

svetle se tajne otkriti.

Blago čovjeku čista srca.

Koji bijahu u tami

Krist ih od propasti oslobodi.

Blaga svjetlost ih obuze

snagom Duha Svetoga

nanovo se rodiše

da Krista – Ljubav svoju –

do nakraj svijeta svjedoče.

Aleluja! Aleluja! Uskrsli kraljuje!

Marija CVITKOVIĆ

Isusova ruka na Gospinu licu

Po uzoru na gotički narativni pristup umjetnosti, talijanski kipar *Benedetto Antelami* (1150.-1230.) poznat je po neobičnu reljefu koji je g. 1178. iskllesao za Gospinu katedralu u Parmi. Na pročelju propovjedaonice (230 x 110 cm), od crvena veronskog mramora postavio je reljef *Skidanje Isusa s križa*. Nakon što je g. 1556. propovjedaonica odspojena, reljef je u novoj katedrali postavljen u desnu poprečnu lađu.

PO UZORU NA PASIONSKE IGRE

Prizor je postavljen po uzoru na dramaturgiju pasionskih igara, koje su se držale u korizmi. Po zakonu kadra, postavljen je u vodoravni okvir, kojemu su tri strane ukrašen stiliziranim lišćem i cvijećem. U sredini je glavni prizor skidanja tijela Isusova s križa u kojemu sudjeluje 19 ljudskih likova, dva anđela i dva portreta u medaljonima.

U trenutku kad Josip iz Arimateje priđžava tijelo Isusovo, Nikodem pokušava odvojiti i drugu ruku. Prema bizantskoj ikonografiji, radi prepoznavanja, svi sudionici označeni su latinskim imenima gotičkim pismom. Križ je u obliku Stabla života, *Arbor vitae*, kao predznak uskrснуća. Na vodoravnoj gredi, anteni, upisan je naslov: Isus Nazarećanin kralj židovski / IH(ESV)S NAZARENVS REX IVDE(ORV)M. Uz križ lebde dva anđela. Lijevo Gabriel / GABRIEL priđžava Isusovu ruku i pruža je prema Gospi, a desno Rafael /

RAPHAEL saginje Sinagogi glavu da se nakloni Isusu. Iza anđela uklesana su dva medaljona: lijevo muški lik koji simbolizira Sunce / SOL i Novi zavjet, a desno žena prekrivena velom koja simbolizira Mjesec / LUNA i Stari zavjet.

Josip iz Arimateje / IOSEPH AB ARIMATHIA podrđžava tijelo Isusovo, dok se na drugoj strani Nikodem / NICODEMVS penje uz ljestve odvojiti i lijevu ruku. Dva lika, nagnuta desno, postavljena su kao kontrapunkt Isusovu tijelu koje se u blagoj es-krivulji ritmički savija prema Gospi. Gospa S(ANCTA) MARIA je prikazana u pratnji Ivana evanđelista i triju Marija. Dok joj anđeo Gabriel pomaže, priđžava Isusovu ruku, naslanja je na lice i oplakuje mrtvoga Sina. Ivan Evanđelist / SANCTUS IOHANNIS, opuštenih ruku, u znak prihvatanja volje Bođe, tješi Gospu. Tri Marije, Marija Magdalena / MARIA MADALENE, Marija Jakovljeva / MARIA JACOBI i Marija Saloma / SALOME, svjedoci su Isusove smrti i ukopa.

Desno je, uz Nikodema, Satnik / GENTVRIO sa štitom i mačem. Podiđe desnicu i svjedoči: Uistinu ovaj bijaše Sin Bođji / VERE ISTE FILIVS DEI ERAT. Satnika slijede petorica predstavnika židovskog naroda, od kojih dvojica pristom pokazuju na Isusa. Uz njih, desno pri dnu prizora, četvorica rimskih vojnika priđžavaju Isusovu haljinu. Uz simboličku Sunca i Mjeseca u medaljonima, umjetnik je skladno uklopio alegoriju Crkve i Sinagoge. Crkva je, ECCL(ESI)A EXALT(AT)VR, u svećenićkom ruhu, s misnicom i albom, a

Sinagoga / SINAGOGA DEPONITUR zatvorenih očiju, kao znak da ne vjeruje, jer ne vidi. Crkva pridržava kalež Isusove krvi i pobjedničku zastavu s križem, a Sinagoga, pognute glave, ispušta slomljeni stijeg i zastavu.

Među imenima, koja su sastavni dio prikaža, umjetnik je dodao i svoje. Kako svjedoči natpis iznad prizora, "godine 1178. drugoga mjeseca, jedan kipar isklesao je (ovo djelo); ovaj kipar zove se Benedetto rečeni Antelami" - ANNO MILLENO CENTENO SEPTVAGENO / OCTAVO SCVLTOR PAT(RA)VIT M(EN) SE SE(C)V(N)DO // ANTELAMI DICTVS SCVLPTOR FVIT HIC BENEDICTVS). Drugi mjesec u godini je travanj, jer je Nova godina bila 25. ožujka, na Blagovijest. Tako je Antelami reljef davorišto u Velikom tjednu.

PO UZORU NA LOKALNU ROMANIKU

Antelami se ugledao u lokalnu langobardsku romaniku, obogaćenu bizantskom tradicijom. Bizantsko ponavljanje pokreta, linearno umnažanje, voluntnost i idealiziranje ljudskih likova, istaknuta nabori kostima, slova, ikonoografska perspektiva, anđeli u pokretu, medaljoni Sunca i Mjeseca, biljni ukrasi, kršćanska simbolika i alegorija,

povezani su s langobardskom romaničkom tradicijom plastičnog reljefa.

Vidljivo je to u nerazmjeru glave i tijela, gdje svaki lik, prilagođen svojoj ulozi, zauzima određen prostor, tako da se ne prekrivaju. Idealiziranje, osobito svetih likova, i naturalističko prikazivanje prostora, pokazuje prijelaz iz kasne romanike u ranu gotiku.

Likovi su raspoređeni po zakonu vodoravne kompozicije, ali u ritmičkom pokretu, s kratkim prijelazima preko manjih i većih linija tijela i pokreta ruku, kao i pomoću odjeće, kose i ukrasa. Blagi prijelaz u nerazmjernost oživljuje statični ritam koji se pokreće kroz sve likove, od triju Marija do rimskih vojnika. Po zakonu hijerarhije, Isus je veći, a ostali likovi su manji. Strah od prazna prostora, horror vacui, nagnao je umjetnika da kadar u cijelosti popuni ljudskim likovima i ukrasima.

Čini se kao da umjetnikova ruka tajanstveno upravlja cijelom kompozicijom koja počinje na križu na kojem i završava. Isusovo tijelo, djelomično oslobodeno, u vjernicima izaziva pobožnost. Da bi mogli pratiti skidanje s križa, moraju se savinuti, poput Isusa.

Ante Branko PERIŠA

prigode

Ivan Dobri - marijanska duša

"Sve se poljepšava u Marijimu osmijehu koja majčinski gleda na naša pomizna djela", zapisao je Angelo Roncalli g. 1938. u *Dnevniku duše*, u koji već kao 14-godišnjak počinje prikupljati svoje misli i bilješke, sve do 15. rujna 1962. kad se povlači na pripravu za II. vatikanski sabor. Te njegove riječi najbolje sažimlju marijanski vid njegova duhovnog života. U *Dnevniku duše* zrcali se njegova marijanska duša i ljubav prema Gospi. Više nego da se zalaze da učini nešto za Gospu, on jednostavno osjeća da ga ona "gleda". Za njega sve, pa i najobičniji svagdanji čini, postaju ljepši s Gospininim osmijehom.

OD MLADOSTI DO PETROVE STOLICE

Završavajući duhovne vježbe kao sjemeništara, odlučuje: *"Kad mi bude dan, izgovarat ću u čast Gospe Psaltni i psalme i svaki put tri Zdravomarije za svetu čistoću... s tom svrhom zazivam sada i uvijek te Kraljicu djevtica, da mi priteče u pomoć držati daleko od sebe sve napasti na koje me demon bude pokretao protiv takve nakame..."* Razmatrajući o Bezgrešnoj, u zanosu kao sjemeništara 8. prosinca 1898. zapisuje: *"Živjela Marija Bezgrešna, jedina, najljepša, najsvetija, najdraža Bogu od svih stvorenja! O Marijo, o Marijo, ti mi se činiš toliko lijepa da bih ti se klanjao, kad ne bih znao da*

Angelo Giuseppe Roncalli rođen je 25. studenoga 1881. u Sotto il Monte nedaleko od Bergama (Italija) od oca Ivana Kristitelja i majke Marijane r. Mazzola, a istog je dana kršten. Ulazi g. 1892. u sjemenište u Bergamu, a g. 1901. nastavlja bogoslovje u Rimu. Za svećenika je zaređen g. 1904., postaje g. 1925. apostolski pohoditelj u Bugarskoj i biskup, g. 1934. apostolski izaslanik za Tursku i Grčku, a g. 1944. nuncij u Francuskoj, God. 1953. kardinal je i venecijanski patrijarh, a 28. listopada 1958. postaje papa Ivan XXIII. Otvara 11. listopada 1962. II. vatikanski sabor i 3. lipnja 1963. umire. Blaženim ga je proglasio 3. rujna 2000. Ivan Pavao II., a svetim će ga proglasiti 27. travnja 2014. papa Franjo.

se jedinom Bogu mora iskazivati najveća od svih časti... Ponovno se tebi posvećujem, majko moja; daj mi malo od onoga dobra ukusa, od one finoće u dobru koja mi toliko nedostaje i koja bi tako usavršila moja djela."
U iščekivanju svećeničkog redanja, 25. ožujka 1903. piše: *"Et Verbum caro*

factum est! Nema svečanijih riječi od tih... On se utjelovio u krilu Marijinu; koje li veličine za Gospu, koje li slave! Ipak jednoga dana, sličan događaj ponoviti će se mojim posredovanjem. Riječ postala tijelom doći će u moje ruke i vina, žrtvovana još jednom za spasenje moje i čitavoga svijeta." Kao mladomisnik sudjeluje 8. prosinca 1904. u Rimu na proslavi 50. obljetnice dogme o Bezgrešnom začeću: "Sjećat ću se ovoga dana među najsvetčanijima u svom životu. Danas sam klicao srcem velikim i punim najčistije radosti nazočeci svečanim Marijinim pobjednim slavljima, u vatikanskoj bazilici i u svim crkvama grada... Ne vjerujem da se na zemlji može zamisliti veća i divnija čast.

Bilješka na blagdan Velike Gospe 1961. odaje njegovu vjeru i pobožnost: "Evo nas na jedan od najdražih i najsvetnijih poziva vjerničke pobožnosti. Moj neposredni prethodnik papa Pio XII. proglasio je dogmu vjere, 1. studenoga 1950. Ja bijah među sretnicima koji nazočahu tom obredu na Trgu sv. Petra, kao nuncij u Francuskoj (...) Uznesena me ponovno vodi s nježnošću u Sotto il Monte, gdje mi se toliko sviđaše častiti je u njezina dva kipa..."

OD DJETINJSTVA DO GROBA

- Gledaj, Anđelo! Gledaj dobro Gospu i tamo u dnu sa svojim malim Isusom i moli je neka te blagoslovi! - Te riječi upućuje majka Ivanu XXIII. kad ga kao četrverogodišnjaka dovodi u svetišće Gospe od Caneve, nedaleko od

rodnog mjesta. Podiže ga na prozor i pokazuje mu lik Gospe s Djetetom, što je zapravo njegov prvi susret s Gospom koji pamti. Ta veza nastavlja se sve do smrti, kad je zaziva: *Majko moja, pouzdanje moje!* Ispovjednik izgovara prvi dio, a on drugi. I nalazi utjehu. Kad više ne može govoriti, miče usnama... Ne gaji nekih težnji da bi bio kakav mariolog, niti piše kakvu knjigu o Gospi. Usprkos tome, njegov tajnik kardinal L. Capovilla tvrdi da se "ne manje od stotinu puta u svojim govorima od g. 1958. do 1963." osvrće na "temu *Marija, Majka Isusova i majka naša*", dok neki spominju 501 ispravu, "cjelokupnu ili djelomično marijansku", koju bi napisao kao papa.

Pobožnost prema Majci Gospodinovoj sastavni je dio duhovnog života Ivana XXIII. od obiteljske kuće do sjemeništa u Bergamu i bogoslovnih studija u Rimu, od ređenja za svećenika i biskupa do papinske stolice. Nju pokazuje posebno molitvom krunice, od djetinjstva do zadnjeg dana. Opominje 19. srpnja 1898. samoga sebe: "Opcénuto, *trebam više pozornosti u izgovaranju Časlova bl. Djevice i u krunici u kući.*" Kao papa, 15. kolovoza 1961. potvrđuje vjernost krunici: "Krunica, koju sam se od početka g. 1958. obvezao pobožno izgovarati čitavu, postala je neprekidna vježba razmatranja kao i trijezno i svagdanje kontemplacije, koja drži otvorenim moj duh na veoma prostranu polju moga učiteljsva i služenja Vrhovnog pastira Crkve, i općeg oca duša."

K. JOLIĆ

Njihovo je kraljevstvo nebesko

MLADI su budućnost naroda, Crkve i domovine. Papa Franjo uputio je poruku za XXIX. svjetski dan mladih, za Cvjetnicu 2014. Misli i riječi iz nje uklopiji smo u krunicu svjetla pa mogu poslužiti kao uvodi u pojedina otajstva.

I. KRŠTENJE NA JORDANU

Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rasturi se nebo, sise na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: "Ti si Sin moj. Ljubljeni! U tebi mi sva milina!" (Lk 3, 21-22)

Isus nam pokazuje put u život, onaj put kojim je on sâm prošao. Sâm Isus je taj put i on predlaže taj put kao put koji vodi pravoj sreći. U čitavom svom životu, od rođenja u betlehenskoj štali pa sve do smrti na križu i uskrsnuća, Isus je u sebi utjelovljavao blaženstva. Sva su se obećanja o Božjem kraljevstvu u njemu ispunila.

Dok razmatramo kako Ivan krsti Isusa na rijeci Jordanu, molimo za mlade: da traže ono bitno i nauče se osloboditi mnogih površnih i beskorisnih stvari koje ih guše kao i želje za posjedovanjem, klanjanja novcu i njegova rasipanja.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

II. SAMOOBJAVLJENJE U KANI

Teći dan bijaše svadba u Kani Galilejskoj.... Kad ponesla vina, Isusu

će njegova majka: "Vina nemaju."

Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas! Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 1-5)

Naviještanjem blaženstava Isus nas poziva da ga slijedimo, da kročimo zajedno s njim putem ljubavi, jedinim putem koji vodi u vječni život. To nije lak put, ali Gospodin nam jamči svoju milost i nikada nas ne ostavlja same. Siromaštvo, tuge i žalosti, poniženja, borba za pravdu, napori oko svakodnevnog obraćanja, borbe da živimo poziv na svetost, progoni i mnogi drugi izazovi prisutni su u našem životu.

Dok razmatramo kako Isus pretvara vodu u vino u Kani, molimo za mlade: da podu k onima koji nisu voljeni, koji nemaju nade ili su digli ruke od života jer su obeshrabreni, razočarani i prestrašeni, da ih gledaju i slušaju, susrećući u njima samoga Krista.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

III. NAVJEŠTAJ KRALJEVSTVA

A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!" (Mk 1, 14-15)

Glavna tema Isusova evanđelja je Božje kraljevstvo. Isus je Božje kraljevstvo u osobi, on je Emanuel, s nama Bog. U samo je čovjekovo srce usadena želja da se kraljevstvo, Božje gospodstvo, uspostavi i raste. Kraljevstvo je ujedno i dar i obećanje. Već nam je dano u Isusu, ali se tek treba ostvariti u punini. Zato se svakoga dana molimo Ocu: "dodi kraljevstvo tvoje".

Dok razmatramo kako Isus naviješta kraljevstvo i poziva na obraćenje, molimo za mlade: dok se suočavaju s nezaposlenošću, migracijom i različitim ovisnostima, da ostanu budni i svjesni te pobijede napast ravnodušnosti.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocui...

IV. PREOBRAŽENJE NA GORI

Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. ... I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prithvati i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načimimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu." (Mk 9, 2-6)

Isusova blaženstva donose revolucionarnu novost. Ona predstavljaju model sreće koji je u suprotnosti s onim kojeg obično prenose mediji i prevladavajuće mišljenje. Prema logici ovoga

svijeta, one koje Isus proglašava blaženima smatra se "gubitnicima", slabijima. Veliča se naprotiv uspjeh po svaku cijenu, blagostanje, nadutost moćnika, samopotvrđivanje na štetu drugih.

Dok razmatramo kako se Isus preobrazio na gori, molimo za mlade: da znaju reći "da" Isusu, kako bi se njihov mladi život ispunio smislom i tako bio plodonosan te ih učinio zadovoljnima i sretnima.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocui...

V. USTANOVLENJE EUHARISTIJE

I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: "Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen." Tako i čašu, pošto večerāše, govoreći: "Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva." (Lk 22, 19-20)

"Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednosti s Bogom, nego sam sebe 'oplijeniti' uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik" (2, 5-7), kaže sv. Pavao. Isus je Bog koji se lišava svoje slave. Ovdje vidimo da Bog bira siromaštvo: premda bogat posta siromašan da nas obogati svojim siromaštvom (usp. 2 Kor 8, 9).

Dok razmatramo kako Isus ustanovljuje Euharistiju, molimo za mlade: da se ustrajno hrane Kruhom života i Božjom riječju te se ne "prejedaju" drugim stvarima i tako stalno imaju hrabrosti plivati protiv struje.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocui...

KAJO

Spasa za me razapeta

Znajući da je došao čas njegova odlaska k Ocu, pode Isus sa svojim apostolima k dvorani Posljednje večere, proslaviti zadnju Pashu - na svečan način. Nakon pranja nogu učenicima, započela je "sveta" večera pri kojoj im je zborio o međusobnoj ljubavi, kao i prema Bogu Ocu, koji je iskazao milostrđe svome narodu kad ga je izbavio iz egipatskog ropstva i dao mu novu zemlju u baštini. Uz obilnu hranu "zaklana jaganjca" slijedila je prva i druga, pa najsvečanija treća čaša, pri kojoj je Isus s tolikom nježnošću iskazivao ljubav prema onima koje je pozvao u svoju službu: *"Ljubite jedan drugoga, kao što sam ja ljubio vas"* (Iv 13, 34). *"Neću vas ostaviti siročad. Vratit ću se k vama..."* (Iv 14, 18). *"Ostanite u mojoj ljubavi"* (Iv 15, 9).

J. W. Goethe u svojoj poemi *Ifigenija na Tauridi* stavlja u usta Agamemnonove kćeri Ifigenije, koju je otac već namijenio za žrtvu božici Dijani zbog pobjede nad Trojom (a ona to zna), riječi kojima hvali oca: *Pri trećoj čaši dok se žrtva lila, Peanom slatkim čistá usta njena Slavljahu sreću oca dragoga.*

U pokrajnoj sobi velike dvorane bila je Majka s ostalim svojim drugama i čula sve Sinove riječi. Stiskala je svoje srce, znala je što ga čeka, ali se sviđavala. Najveća i najuzvišenija Isusova hvala bila je što im je podijelilo svoje Tijelo i svoju Krv.

I dok su učenici s Isusom krenuli put Kalvarije, Marija je, s drugima, ostala moliti Duha Jakosti za snagu svome Sinu, znajući što ga čeka. Juda je pret-hodno bio izišao iz dvorane, kad je nebeska rosa milosti, po Isusovim riječima, padala na duše nazočnih i uzno-sila ih k nebeskim visinama. Buntovnička plaćena horda odvukla je Isusa. Apostoli su se razbježali - svi osim Ivana, koji je uspio poći za Isusom u dvor velikoga svećenika. Jutrom je slijedilo Isusovo mučenje, ali Ivan nije dopustio Majci motriti bičevanje i krunjenje. Kad je rimska konjica imala nastupiti i povesti Isusa na Kalvariju, Ivan je trkom pošao po Mariju i odveo je na brežuljak, kuda je povorka morala proći, a bijaše zaklonjen.

Časnik konjice zaustavio se videći Mariju, prepoznavši u njoj Majku Isusovu i pustivši da njih dvoje izraze međusobnu ljubav i jedno drugo ohrabre. Isus je više bio potresen zbog majčinih boli, a Majka je znala da je volja Očeva da on bude *žrtva* za spas svega svijeta. I nije se otimala odredbi Očevoj nego se sjedinjavala sa žrtvom

Sinovom, postajući s njime *jedna žrtva*. Morala je izdržati Sinovo mučenje i razapinjanje na Kalvariji, osnažena Duhom Božjim. Primila je njegovo brtvo tijela na svoje srce, koje se od bola kidalo, ali smireno, znajući da je ispunio volju Očevu.

Majko, boli, ojačaj nas da i mi u muka-ma i kušnjama budemo čista žrtva iz ljubavi prema svome Spasitelju, koji nas je toliko ljubio!

s. Marija OD PRESVETOG SRCA

Hvala ti

Hvala ti, Majko, što si pogledala i na našu lijepu domovinu i nastanila se u Maloj Subotici. Ondje dijeliš svoje milosti te i mi postajemo slični tebi: blagi i čudni, te se u ovomu nestalnu svijetu trudimo dostojno živjeti ljubav, radost i mir, blagoslov među najbližima, svojom obitelji, na svom radnom mjestu i gdje god se nađemo! Primamo milosne darove, koje moramo širiti dalje, spremni sve podijeliti poradi Krista Raspetoga! Dok se Europa srami križa, jer joj je ludost, uz Majku on nam je za spas i blagoslov i ne bojimo se kročiti naprijed gradeći kulturu ljubavi i vrata vjere za novi kršćanski poredak! Ništa bez tebe i bez svete krunice, sada kao i u Domovinskom ratu u kojem su je naši gardisti i generali imali o vratu, po kojoj si toli-ke spasila!

Kapela u Maloj Subotici milosni je dar i duhovni izvor. Početnik je tih kapelica o. J. Kentenich, a danas ih ima gotovo 200 na svim kontinentima. Vidio je da su one bile Božja volja i naše nebeske Majke.

„Moje trpljenje je spasonosno ne samo za mene, nego za druge kad primam Majku Divnu u svoj star, tako sam sretna kad mi dođe!“, kaže mi jedna stanarka našeg doma.

Ana VRČEK

Uskrs

**Učinio sam sve
po običaju,
odmičući, uspješno,
skitnje misli,
jer ne pripadaju
svetkovini MIRA.**

I. STOJANOVIĆ

Majka svih naroda

Kod trapista u Banjoj Luci 11. veljače započelo je javno štovanje Majke svih naroda. Misno slavlje predvodio je biskup F. Komarica, koji je pročitao prigodno pismo biskupa Haarlem-Amsterdama (Nizozemska), u kojega se biskupiji Gospa od g. 1945. do 1959. ukazivala kao Majka svih naroda. (GK)

Duhovna obnova za mlade

Kod Gospe od Siti u Strožancu 15. veljače duhovnu obnovu vodio je don D. Stojić i dotaknuo nekoliko važnih područja iz vjerničkog života, među kojima i Gospinu ulogu. (GK)

Obiljetnica djelovanja Radija Marije

Misnim slavljem, koje je u crkvi Bezgrešnog Srca Marijina u Zagrebu 22. veljače predvodio N. Stanković, proslavljena je 17. obljetnica Radija Marije. Pjevanjem ga je uzveličao zbor Totus tuus, a S. Fridl pozvao je na molitvu za izgradnju zgrade Radija Marije. (IKA)

Prva hrvatska obiteljska televizija

Na katehezi za studente i mlade u crkvi Uznesenja Marijina u Rijeci, 23. veljače o prvoj hrvatskoj obiteljskoj televiziji - Laudato TV govorila je direktorica K. Abramović. Obiteljska televizija od 18 do 23 sata odašiljat će raznovrstan program, a programska shema bit će temeljena na prenošenju istine i potpuna uvida u društvena zbivanja. (GK)

Mornarima na spomen

U splitskom svetištu Gospe od Pojšana održan je 24. veljače komemoracijski skup za hrvatske mornare poginule u vodama otoka Visa u drugoj polovici 19. stoljeća. Misu je predvodio župnik fra A. Pervan, nakon čega je priredjen kratki program. (GK)

Novi svijet u novom ruhu

U 50. obljetnici izlazenja, mjesečnik "Novi svijet", glasilo pokreta fokolara, čitateljima nudi izdanje u ponešto novom ruhu, u manjem, prikladnijem formatu i sa slikama u boji. Sadržaj se neće mijenjati, a i nadalje će nastojati iznositi pozitivne primjere, ideje i poticaje kako graditi novi svijet u sredinama gdje žive, povezivati se i donositi priče o ljubavi koja sve pobjeuje. (IKA)

Jačanje vjere u obiteljima

Zajednica obitelji župe Marije Pomoćnice u Rijeci ugostila je 2. ožujka zajednicu obitelji ŽIR s Knežije u Zagrebu. Bila je to prigoda za zblizavanje obitelji međusobnim razgovorom, kratkim crticama i projekcijama iz života zajednica i druženjem. (GK)

Antićevo 2014.

U zagrebačkom svetištu Majke Božje Lurdske proslavljena je 4. ožujka 49. obljetnica smrti sl. Božjega fra A. Antića. Slavlje je predvodio biskup V. Huziak, a prethodila mu je trodnevna duhovna koju su predvodili fra L. Livaja, L. Delaš i provincijal J. Kodžoman. (GK)

Korizmena duhovna obnova

U Gospinu svetištu Vepric 12. ožujka održana je korizmena duhovna obnova za svećenike splitsko-makarske nadbiskupije. Nakon pokorničkog bogoslužja misno slavlje predvodio je nadb. M. Barišić, a predavanja su održali don B. Vidović i fra K. Stipanović. (GK)

Seminar šuntnje posta, i molitve

U Svetištu Majke Božje Gorické kraj Baške na Krku održava se seminar šuntnje posta, i molitve: od 3.-8. lipnja, od 6.-11. listopada i od 10.-15. studenoga. Informacije i prijave: tel. (051) 856-547;

† Adalbert Rebić

U Zagrebu je 20. veljače u 78. godini života i 50. godini misništva preminuo prof. dr. Adalbert Rebić, svećenik Zagrebačke nadbiskupije, prebendar Zbora prvostolne crkve zagrebačke, ugledni bibličar i vodič po Isusovoj domovini. Rođen je 23. siječnja 1937. u Klenovcu Humskom. Filozofsko-teološki studij pohađa u Zagrebu i Rimu, gdje spectjalizira Bibliju i g. 1969. doktorira. Za svećenika je zaređen 1964. Na KBF-u u Zagrebu radi kao profesor biblijskih znanosti, orijentalnih jezika i biblijske arheologije. U "Krišćanskoj sadašnjosti" urednik je biblijskih izdanja i od g. 1968. do 2009. njezin direktor. Objavio je 28 knjiga i više od 400 članaka u domaćim i inozemnim časopisima. Od g. 1991. do 1995. predstojnik je Vladina ureda za prognanike i izbjeglice, a g. 1995. ministar za humanitarna pitanja. Član je Društva hrv. književnih prevoditelja, Društva umjetnika Hrvatske i redovni član Papinske međunarodne marijanske akademije u Rimu. 25 godina na čelu je Hrvatskoga mariološkog instituta i uvelike je zaslužan za hrvatsku mariologiju doprinosići poznavanju, produbljivanju i promicanju hrvatske mariološke misli. Organizira i vodi brojne nacionalne mariološke simpozije i s hrvatskom jezičnom sekcijom sudjeluje na više međunarodnih mariološko-marijanskih kongresa. Prikuplja na njima održana predavanja i priređuje ih za tisak. Neka ga Majka Gospodinova zagovara da s njome i svim Božijim ugodnicima uživa vječnu blizinu Presv. Trojstva.

mob (091) 894-66-96. Voditelj Marinko Barbiš, a cijena 500 kn. (MB)

Susret folkolara

Susret članova Djela Marijina južnohrvatskog područja održan je 16. ožujka u Splitu, a bio je posvećen spomenu na utemeljiteljicu Ch. Lubich. Iznesena su iskustva o odgoju i predstavljene projev Zraka sunca iz Križevaca, a završilo je misnim slavljem koje je predvodio B. Vidović. (IKA)

Zahvanica za fra A. Tomičića

U dubrovačkom svetištu Gospe od Milosrđa biskup M. Uzinić predvodio je 16. ožujka zahvalno misno slavlje za povodu završetka dijecezanskog postupka za proglašenje blaženim sl. Božjega fra Ante Tomičića (†1981.) koji je i u Dubrovniku živio od g. 1926. do 1937. (IKA)

Pronađen Gospin kip

U ratu spaljenoj i razrušenoj crkvi u Liskovici pronađen je krajem veljače dosta oštećen kip Gospe Lurdske koji je prenesen u biskupski dom u Banjoj Luci. Ustanovljeno je da je to kip pred kojim se molio bl. Ivan Merz kao mladić. Iz banjolučke katedrale nakon potresa g. 1969. prenesen je u Liskovicu. (KT)

Pokorničko hodočašće

Kraljici mira u Hrasno tijekom korizmenih nedjeljnih popodneva pokornički hodočašće župe trebinjsko-mrkanske biskupije. Na programu je križni put, prigoda za ispovjed i misno slavlje, a nakana je za duhovno i tjelesno zdravlje obitelji te da Bog pozove i uzdrži u duhovnim zvanjima mladiće i djevojke. Zajedničko hodočašće sviju Kraljici mira bit će 11. svibnja. (CnK)

Tko plaća "ljubav", dobije i odnosi svoju i tuđu - prazninu.
Kroz čitavu povijest ljudsko meso izlago se na prodaju, a žrvanj vremena na kraju poručuje: I prodavači i kupci pogodili su - "u ništa"!
Samaritanska misija vjernike čini uočljivima i onima koji im inače nisu skloni.
Život ovdje i sada samo je predigra i uvod za ono što - tek dolazi.
Oprez! Život je šansa koja se samo - jedanput pruža.
Život je knjiga koja se može samo - jedanput napisati.

Upravo vrijeme i prostor veliki su darovi čovjeku, jer odavle treba osvajati - nadsvijet.

Obiteljski odgovor je temelj, i gdje je izostao, nadogradnja je - gotovo nemoguća.

Moral današnjice: za jedno oko vade se oba, pa zbog sljepoće svijet ne vidi izlaz iz sveopćeg kaosa.

Zlobnici zapažaju kako su svi smrtni grijesi (njih sedam!) ženskoga roda.

Razočaranome u prijatelju, prijateljstvo je bilo - podmetnuto.

Pravo prijateljstvo - isključuje tajne. U ime slobode izražavanja, crnac nikad ne može tvrditi da je - bijelac.

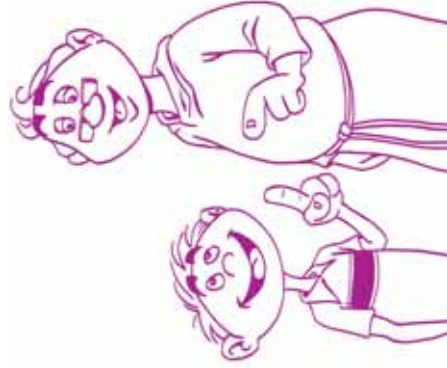
Žene koje imaju prevlast u vjerničkoj strukturi Crkve, čuvaju svijet od uništenja zbog muške apostazije.

Svi moramo na vrijeme apostazije:

početi živjeti iznova!

Aforizam je čitava knjiga u - jednoj rečenici.

Stanko RADIĆ

- *Kako bi se ti ponio na Petrovu mjestu kad se Isusu na Posljednjoj večeri usprotivio da mu pere noge?*
- *Rekao bih: peri, Isuse, kad si navatio!*

UTAKMICA

- Idi kući! Ti samo znaš lokati! - više neka gospođa s tribina na suca na nogometnoj utakmici.
- Oprostite, kako Vi to znate? - pita ju susjed.
- Kako ne bih znala kad je to moj muž!

KOD VETERINARA

- Danas sam morao sa psom ići k veterinaru, jer mi ujeda ženu! - prijatelj će prijatelju.
- Pa jesi li ga ubio?
- Ne, vodio sam ga neka mu naoštiti zube!

ZARUKE

- Ne moram ni biti zaručena s takvim tipom kao što si ti! Evo, vraćam ti tvoj presten! - oštro će djevojka.
- A gdje je kutijica u kojoj je stajao? - odmah će dečko.

VENDELIN - Informativni bilten Vicepostulature - God. XXII. Br. 22 - Ožujak 2014. -

Broj posvećen 130. obljetnici svećeničkog ređenja č. sl. B. Vošnjaka koji govori o njegovu životnju svećeničkog poslanja - 40 str.

- **Naruđžbe:** Vicepostulatura č. sl. B. Vendelina, Kaptol 9, 10000 Zagreb.

Fra Janko Bubalo - APOKALIPTIČNI DANI -

Djelo govori o viđenju događaja u Hercegovini i šire krajem i nakon II. svjetskog rata. Pisac otkriva kroz što je sve prolazio tih godina i razloge svoje duge književne štrnje. 6. veljače 1945. vidio je prolazak partizana prema Širokom Brijegu i u Vrhini bio uhićen i oveden u tamnicu. Ostavio je svjedočenje koje je pomoglo u rasvjetljavanju događaja vezanih za smrt nekoliko fratara. - **Naruđžbe:** Kard. A. Stepinca 14, 88220 Široki Brijeg; tel.: (039) 700-325; faks: (039) 700-326; mostar@pobjeni.info; www.pobjeni.info

Kardinal Gianfranco Ravasi - JEDAN

MJESEC S MARJOM - Na 103 stranice vrlo ukusno opremljene knjižice, 31 kratko razmatranje o Mariji za svibanj ili koji drugi mjesec, za svaki dan po jedno. Razmatranja se sastoje od kratka biblijskog teksta, meditacije ukorijenjene u bogate misli crkvenih otaca o Mariji te molitve nadahnute razmišljanjem. - **Naruđžbe:** Pavao Crnjac, Mošćenička 3, 10110 Zagreb, a može se nabaviti i u katoličkim knjižarama.

Petar Lubiņa - "MARIJA", VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE - BIBLIOGRAFIJA

(1963.-2012.) - Precizno obradena bibliografija 50 godišta časopisa "Marija" (1963.-2012.), od broja 1 do 549, na 623 stranice. U prvom dijelu kronološki su poredani članci s rubrikama, imenitma njihovih autora i stranicama na kojima su objavljeni, u drugom je dijelu stvarno kazalo ili teme o kojima pojedini članci rade, a u trećem dijelu po abecednom redu poredani su autori s godinama i stranicama na kojima su objavljeni njihovi prilazi. Ciljena - 200 kn. - **Naruđžbe:** "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split; tel/faks (021) 348-184, e-pošta: petar.lubina@stf-com.hr

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - Prikladan za vjernike svih uzrasta. 480 str. - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere, molitve... - prikladno za mlade i starije - 6 kn.

P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svešta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Mislj za homilije - 40 kn.

R. Šuštrn - VJERNI DJEVICI SLAVNOJ - Velikani duha i uma - 30 kn.

M. Crvenka - SVETOPISAMSKE ŽENE - Jedna po jedna žena opisana - 50 kn.

J. Šeška - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

P. Lubina - BLAZENOM ĆE ME ZVATI - Najpoznatije marijanske molitve - 30 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Opis svetih mjesta s fotografijama - 50 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske bogdane i krunicu - 30 kn.

A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. razmatranje o Gospi - 30 kn.

V. Glibočić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.

Fra Petar Knežević - GOSPIN PLAG - 10 kn.

R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - Črtrice iz života jedne majke i supruge - 40 kn.

J. J. Šimunović - KAKO ŽIVJETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.

R. Sprung - ZATVOR BEZ ZIDOVA - Što se sve krije iza Jehovinih svjedoka - 20 kn.

D. Aradžić - MARIJA U RANOKRŠĆANSKOJ LITERATURI - Marija u spisima crkvenih otaca - 232 str. - 70 kn.

M. Jurčić - S MAJKOM MILOSRDNOM - Svibanjska čitanja - Živo, kratko - 25 kn.

Naruđžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split; tel. (021) 348-184.

zahvale

Vinka Ereš, Zagreb: Majci Božjoj zahvaljujem na isprošenim darovima i njoj pod okrilje stavljam sebe i svoje najmilije, da nas čuva i brani, uz dar; - **Iva Mihajlović, Zagreb:** Gospi zahvaljujem na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i sve svoje najmilije, da nas čuva, uz dar; - **Draga Marić, Milini:** Gospe moja, na svemu ti hvaliti! Bolji i dalje nada mnogim i mojim milim i dragima, uz dar; - **Nevenka Bustruc, Staševića:** Dobri! Majci hvala na svemu! Svoje blage oči neka sreme na mene i sve moje mile i drage, uz dar; - **Mijo Razum, Konščica:** Majko Božja, na svemu ti hvaliti! Čuvaj mene i moju obitelj od svakoga zla i nevolje, uz dar; - **Mara Gongola, Zagreb:** Gospi zahvaljujem na brojnim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, uz dar; - **Anđa Lukač, Zagreb:** Majko Božja, na svemu ti hvaliti! Bolji i dalje nada mnogim i svim moljima, osobito srcu bliskima, uz dar; - **Marija Šimić, Valpovo:** Zahvaljujem Majci Božjoj na svim milostima i njoj preporučujem svoju obitelj, uz dar; - **Ljerka Petrović, Rijeka:** Hvala ti, Majko Marijo, na svemu! Čuvaj i brani mene i sve moje mile i drage, uz dar; - **Božena Bezek, Zagreb:** Majko Božja, hvala ti na svim milostima! Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; - **Marija i Mirko Petrović, Zadar:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i pod njezino okrilje stavljamo sebe i svoju obitelj, uz dar; - **Grozdana Uhoda, Zadar:** Gospe moja, na svemu ti hvala što si meni u životu dala! Čuvaj i brani i unaprijed mene i sve moje najmilije, uz dar; - **Olga Budimir, Zagreb:** Gospe moja, na svemu ti časti i hvala što si meni i moljima dala! Bolji nad nama i unaprijed, uz dar; - **Tamara Tkalec, Šenkovec:** Majko Božja, zahvaljujem ti na svim milostima i preporučujem ti sebe i sve svoje, uz dar; - **Marija Tenčić, Pula:** Zahvaljujem nebeskoj Majci na svim milostima i u njezine ruke predajem sebe i sve svoje najmilije, osobito srcu bliske, da nas čuva i brani, uz dar; - **Anđa Franjić, Zagreb:** Majko Božja, hvala ti na svemu! Bolji i dalje nada mnogim i svim moljim najdražima, uz dar; - **Danica Mirković, Pula:** Dobra Majko, na svemu ti hvala, što si meni i moljima dala! Bolji nad nama i nada- lje, da se ne izgubimo, uz dar; - **Ana Buzasy, Lunc:** Majci Božjoj Marijji zahvaljujem na svim milostima i preporučujem sebe i sve svoje najmilije i dalekoj tuđini, da nas očuva da se ne izgubimo od Isusa, uz dar; - **Mirjana i Vjeran Ivošević, Frankfurt:** Zahvaljujemo Trojedinom Bogu i bi. Djeci Marijji na svemu i molimo da, po njezinu zagovoru, kraljevstvo Božje zavlada u našim srcima, uz dar; - **Smilja Vuko, Split:** Gospi zahvaljujem na svim milostima i preporučujem svoju obitelj, da nas čuva i brani, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

spomen

4. travnja prošlo je šest godina otkako se Gospodinu zauvijek preselilo naš dragi **MARKO REPUŠIĆ p. Ante** Gospodine, budi mu milosrdan i dobrotiv te ga sa svetima i izabranima uskrtisi na život vječni! *Kćerke, brati i djeca pokojne braće i sestara (Dar za "Mariju")*

7. travnja navršavaju se dvije godine od prelaska u "kuću Očevu" naše drage **LUCE ČAGELJ** Gospodar života bio ti nagradil! Naše molitve i misli uvijek su uz tebe. Do ponovnog susreta u Damu Gospodnjem! *Tvoji sinovi i kćeri (Dar za "Mariju")*

10. travnja navršava se šest godina otkako se, u 92. godini života, vratila u "kuću Očevu" naša draga **SVETINKA PERKOV Iliinka** Dok ti zahvaljujemo, Gospodine, za svu dobrotu i ljubav koju nam je iskazivala te plaćan život i rad tvoje službenice, molimo te da joj otpustiš prijestupe i udijeliš joj život vječni! *Sinovi, kćeri i unučad s obiteljima (Dar za "Mariju")*

13. travnja navršava se 21. godina otkako je svoj križni put na ovoj zemlji završio moj životni suputnik **TOMISLAV DOROTIĆ** Vrijeme brzo luri, ali moju bol liječi ljubav prema tebi i vjera u ponovni susret pred licem Gospodnjim. Toliko je toga ostalo što nas veže, da sam svakog dana u mislima i molitvi zajedno s tobom. Neka ti Gospodin udijeli svoj svet milost! *Supruga Rosanda (Dar za "Mariju")*

U spomen na duše u čistilištu šaljem dar za "Mariju"

Štefica Marković

Mjesto cvijeća na grobove svojih najmilijih, šaljem dar za "Mariju"

Ljubica Kustura, Ostijek

U spomen na moje pokojne roditelje **JOSIPA i ANU BENKOVIĆ** šaljem dar za list "Marija". Gospodine, budi im milostiv!

Kćerka Štefica

Darovali su i tako omogućili i siromašnijima pri-
mati "Mariju": **Rada Jonjčić**, Grubine; **Mara
Dujmović**, Baška Voda; **Marija Brajković**, Pazin;
Andela Šinčić, Škopeti; **Marija Matijević**, Rijeka;
Mara Iva Čurinka, Vojnić Šinjski; **Marića Đurđević**,
Tordinci; **Darinka Hedi**, Zagreb; **Tomislav Skoko**,
Osijek; **Gordana Biskupović**, Split; **Ana Ujčić**,
Pazin; **Marija Zvonarević**, Stari Miklanovci; **Marijan
Nikišić**, Karlovac; **Anda Norac Kevo**, Otok kraj
Sinja; **Milka Vukorepa**, Šibenik; **Joško Durmanić**,
Tribunji; **Marija Babajko Z. Antina**, Ist; **Marija
Ciglarić**, Mačkovec; **Mariča Lončarić**, Ivanovci;
Anka Benić, Neviđane; **Vladimir Palinkoš**, Ilok;
Don Jožo Delić, Split; **Ljubica Hladilo**, Dubrovnik;
Marija Brljević, Morniči, Kula Norinska; **Josipa
Mikuš**, Novi Zagreb; **Vladimira Benčak**, Zagreb;
Stipo Benak, Branjin Vrh; **Mara Lović**, Osijek; **Maja
Orlandini**, Split; **Zorka Radulović**, Pula; **Olga
Šegon**, Vrsar; **Vesela Stojčić**, Ljubac; **Ivan
Miraković**, Rijeka; **Blaženka Meštrić**, Novi Marof;
Anka Milić, Šibenik; **Marko Raguzin**, Ilovljak; **Pere
Penović**; **Božica Kotor**, Jastrebarsko; **Nada Anić**,
Kruševci; **Anka Babić**, Makarska; **Jesip Vadlja**,
Goričan; **Laurela Bartolić**, Karoljba; **Ivanika Lukšić**,
Cvetkovići; **Zdravko Šilić**, Zagreb; **Marija Očko**,
Vrbišnica; **Agneza Tordinac**, Tordinci; **Marija
Brnas**, Kaštel Gomilica; **Marija Perišić**, Stari
Miklanovci; **Marija Štefec**, Bisag; **Andrija Laboš**,
Samobor; **Janja Katusić**, Valpovo; **Marija
Bekavac**, Kaštel Kambelovac; **Mila Žužul**, Split;
Mila Šuto, Zmijavci; **Ljubica Čotić**, Zadar; **Danica
Cimerman**, Hlapčinci; **Nada Mimica**, Zagreb;
Marko Turić, Župa Biokovska; **Marija Oštarić**,
Zadar; **Davor Adžić**, Tordinci; **Iva Bekavac**, Split;
Marko Vrtić, Nova Sela; **Mirjana Pavlović**,
Petrčane; **Marija Vukušić**, Katuni, Prpuša; **Jerko
Jurić**, Kruševci, Primošten; **Kata Jakšević**, Split;
Katlica Tomasević, Nova Kapela; **Štefanija
Zupčić**, Čačinci; **Nevenka Grđić**, Turčin; **Katlica
Kuljfa**, Bjelovar; **Željko Miljaković**, Vinkovci; **Alojz
Greden**, Novska; **Blaž Zaja**, Vinovac, Blizna; **Marko
Raguzin**, Ilovljak; **Frano Pupić Bakrač**, Otok kraj
Sinja; **Dragica Radoš**, Dubrovnik; **Milka Vukušić**,
Katuni, Šestanovac.

MARIJA SVIMA OBIILNO PLATILA!

MARIJA - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač: I. Izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;
Urednik: fra Petar Lubina - Adresa Izdavača, Uređništva i Uprave: Trg Gaje Bulata 3, 21000 Split;
Tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@stf-cm.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn;
za inozemstvo 15 eura ili 18 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom, Zračnom poštom:
Amerika i Kanada 25 USD i Australija 35 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta. -

Naš račun: ("Marija" - Split) 23300033200726444 poziv na broj 40139576001 Splitiska banka, SG Group;
devizni račun: SG Splitiska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22; -

Tisak: "Štobodna Dalmacija print" d.o.o. - Split.

Jadranka Suptić, Zagreb: Sebe i sve svoje najmilije preporučujem Gospi, da nad nama bolje i čuva nas, uz dar: - **Nedjeljka Mišetić, Vrgorac:** Dobra Majko, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, da budješ nad nama i čuvaš nas od svakoga zla, uz dar: - **Renata Lovrić, Osijek:** Majko Božja, u tvoje ruke stavljam sebe i sve svoje najmilije, da nad nama budješ, uz dar: - **Boro Čovo, Sinj:** Gospe Sinjska, pod tvoju zaštitu stavljam sebe i svoju obitelj, da nas čuvaš i braniš od svih neprijatelja duše i tijela, uz dar: - **Vedrana Čendo, Staraševica:** Nebeskoj Majci preporučujem zdravlje svoje i svih svojih najmilijih, uz dar: - **Lucija Gavranović, Kirchheim:** Majko Božja, tvojoj zaštiti izručujem sebe i sve svoje najmilije, da nas čuvaš i braniš u tuđem svijetu, uz dar: - **Veronika Rakujić, Bajnice:** Gospe moja, tebi pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, da se od Isusa ne izgubimo, uz dar: - **Marija Katavić, Silvano** Gospe moja, tebi preporučujem sebe i sve svoje mile i dragie, da nas čuvaš i braniš, uz dar: - **Vedrana Grgurinović, Staraševica:** Gospi od Zdravila preporučujem zdravlje svoje i svih svojih milih i dragih, uz dar: - **Marija Katavić, Silvano:** Dobra Majko, čuvaj i brani mene i sve moje najmilije, da se ne izgubimo od Isusa, uz dar: - **Katarina Martinez, Sveti Ilija:** Majko Božja, preporučujem ti sebe i sve svoje najmilije, da nad nama budješ i čuvaš nas od svakoga zla, uz dar: - **Pavica Pačarić, Osijek:** Nebeskoj Majci preporučujem sebe i svoje najmilije, da nad nama bolje i profi nas, uz dar: - **Tiha Kežić, Staraševica:** Gospi preporučujem zdravlje svoje i svoje obitelji, da nas čuva i brani od svakoga zla, uz dar: - **Obitelj Boseljke Čelami, Klenovnik:** Majci Božjoj pod okrilje stavljam sebe i sve svoje najmilije, da nad nama bolje i čuva nas, uz dar: - **Slavica Vrbanić, Jastrebarsko:** Dobra Majko, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, da nas i dalje preporučujem sebe i svoju obitelj, da nas čuva i brani od svakoga zla, uz dar: - **Jasminka Kovčić, Mačkovec:** Majko Božja, budlje nada mnogim i svima mojim najmilijima, uz dar: - **Blaža Kežić, Staraševica:** Gospi izručujem sebe i svoju obitelj, osobito ja! preporučujem naše zdravlje, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

pošli su pred nama u vječnu domovinu

Tomislav Nogolica (†20. I. 2014. u 85. g. - Metković); - **Ivan Ivica Spajčić** (†29. I. 2014. u 86. g. - Makarska); - **Pero Popić** (†31. I. 2014. u 48. g. - Slavonski Brod); - **Ruža Diances**, majka svećenika Stjepana (†1. II. 2014. - Erdovec); - **Prof. dr. Vladimir Vratović** (†2. II. 2014. u 87. g. - Zagreb); - **Radica Hrkač**, majka bogoslova fra Stjepana (†11. II. 2014. u 74. g. - Slavonski Brod); - **Jozo Bačak** (†16. II. 2014. - Stobreč-Tomislavgrad); - **Ana Samardžić** (†17. II. 2014. u 74. g. - Otok kraj Sinja); - **Mate Kutleša** (†17. II. 2014. u 92. g. - Imotski); - **Marija Jeličić** (†18. II. 2014. u 53. g. - Hvar); - **Zorka Ivanković r. Puljiz** (†19. II. 2014. u 86. g. - Imotski); - **Prof. dr. vlč. Adalbert Rebić** (†20. II. 2014. u 78. g. - Zagreb); - **Ante Župan**, otac fra Josipov (†20. II. 2014. u 56. g. - Našice); - **O. Franjo Josipović**, OFM (†20. II. 2014. u 90. g. - Petričevac, Banja Luka); - **Ijubomir Ugrina** (†20. II. 2014. - Rastovac, Blizna); - **Stjepan Gadžo** (†21. II. 2014. - Imotski); - **Marija Zelić ud. Milenka** (†22. II. 2014. u 58. g. - Donja Brela); - **Akad. slikar Slavo Striegl** (†24. II. 2014. u 95. g. - Sisak); - **Marijan Matković** (†25. II. 2014. - Kamenmost); - **Ruža Barišić**, majka svećenika Stjepana (†1. III. 2014. u 89. g. - Podvinje); - **Željko Božić**, vjeroučitelj (†1. III. 2014. u 36. g. - Lipovac); - **Jure Moro**, stric fra Dušanov (†4. III. 2014. u 89. g. - Gala); - **Don Ante Balić** (†14. III. 2014. u 73. g. - Split-Katuni); - **O. Vladimir Vaslij**, DI (†7. III. 2014. u 85. g. - Zagreb); - **Ljubica Divić r. Kujundžić** (†18. III. 2014. - Imotski); - **Ivan Runje** (†19. III. 2014. u 74. g. - Karakašica, Sinj); - **O. Ante Vukoja**, DI (†19. III. 2014. u 72. g. - Zagreb); - **Ilija Laco** (†19. III. 2014. u 87. g. - Otok kraj Sinja); - **Branko Bitanga Beli** (†18. III. 2014. u 51. g. - Runovići); - **Danka Milas** (†19. III. 2014. u 88. g. - Kamenmost); - **Ana Marković r. Elek**, sestra č. s. Agneze (†20. III. 2014. u 83. g. - Otok kraj Sinja); - **Fabijan Marić** (†21. III. 2014. - Suhač, Sinj); - **Mara Renić r. Čalušić** (†21. III. 2014. - Zagreb); - **Anda Marević ud. Vladimira** (†21. III. 2014. u 75. g. - Gradac n/m - Stasevica); - **Josip Burmaz p. Ante** (†21. III. 2014. u 86. g. - Split); - **Pava Jukić ž. Petrova** (†22. III. 2014. u 87. g. - Otok kraj Sinja).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEČNIMI!

S A D R Ž A J

Isus me ljubi (Urednik)	121
Marija, Majka evangelizacije (Papa Franjo)	124
Uz bok kralja Izraelova (I. Bodrožić)	126
Trebamo li - demaskirati Boga (S. Jerčić)	128
Zaklonište Sina Majke Božije (M. Crvenka)	130
Najveća pobjeda (J. Kamenko)	131
Marija u Markovu evanđelju (M. Parlov)	132
Albert Veliki o Djevici Mariji (2) (dar-ko)	134
Roditeljica pomirenja (M. Babić)	136
Što me raduje? (D. De Micheli Vitturi)	138
Zašto Majku Isusovu štujeemo kao Gospu Žalosnu? (K. Jolić)	140
Nikad nije bio bolji (R. T)	144
Isusova ruka na Gospinu licu (A. B. Periša)	146
Ivan Dobri - marijanska duša (S. Dragun)	148
Spasa za me razapeta (S. Marija)	152

OVAJ BROJ "MARIJE" POTPISAN JE ZA TISAK 24. OŽUJKA 2014.

KOTORIBA

Majka Božja Žalosna

U Kotoribi se, župi Varaždinske biskupije, u južnom dijelu naselja, nalazi župna crkva *Sedam Žalosti bl. Djevice Marije i sv. Križa*. Iako na rubu mjestu djeluje kao osamljenik, doimlje se veličanstveno. To je velika i prostranija crkva, najveće međimursko marijansko prošteništa i najveća međimurska longitudinalna crkva. Od milja je nazivaju "međimurskom katedralom". Ispred njezina pročelja izdiže se, na njemu naslonjen, visoki vitki zvonik konkavnih ploha iz kraja 18. st. i dominira prostranom međimurskom ravnicom.

U njegovu je podnožju i ulaz u crkvu, a baroknoga je lukovičasta završetka. Prostrana velika crkva u stilu kasnog baroka počela se graditi g. 1768. na mjestu nekadašnje kapelice, a završena je 1784. godine. Posveto ju je 5. rujna iste godine biskup Antun Zlatarić, a građena je za župnikovanja Jakova Humyadija iz Donjeg Vidovca. Župnom crkvom postala je g. 1789. kad je Kotoriba postala samostalnom župom. Na njoj je g. 2002. poduzet obnoviteljski pothvat. U njezinoj je apsidi bogati drveni oltar sv. Marije i sv. Križa. Glavni je to oltar, izrađen od drveta, u klasicističkom stilu. Ima vrijedno svetohranište, a ponad njega u niši Gospin lik nad kojim se uzdiže križ s

raspelom. Propovjedaonica je u crkvi djelo J. Holzingerera iz 1781. godine. Protoštvo starca Šimuna "potvrđuje Marijinu vjeru u ostvarenje božanskih obećanja spasenja, a s druge joj strane objavljuje da će svoju poslušnost vjere morati proživjeti u trpljenju s trećim Spasiteljem i da će njezino materinstvo biti obavijeno mrakom i bolno" (*Otkupiteljeva Majka*, 16).

Stoga je zajednica Isusovih vjernika štuje kao *Gospu Žalosnu*. Ona je iskusila Sinovu muku i u njoj na otajstven način sudjelovala. Tegobe i patnje svagdanjeg života potiču vjernički puk da se njoj obraća u svojim nevoljama i približi otajstvu žalosti i smrti vjerom. Ona nas uči spremno podnositi životne nevolje pretvarajući ih u konkretna djela ljubavi i tako postati i dionici uskrснуća Kristova s kojim je i ona proslavljena. Svojim primjerom pokazuje nam kako ćemo posvetiti bol i patnju te od njih učiniti sredstvo otkupljenja, ako ih, kao ona i s njom, ponizno prihvatimo u vjeri.

Pravo štovati Gospu Žalosnu tako znači od nje učiti kako se kršćanski podnose životne tegobe te prihvaćaju žalost i bol zbog smrti kojega od bližnjih, prepoznajući u Marijinu iskustvu jedini pravi put. U liku nje koja plače ali ne očajava, jer u nadi iščekuje Simovo uskrsnuće, kršćani su stoljećima nalazili nadahnuće kako ostati čvrsti i nepokolebljivi i u takvim trenucima. Gospa i nama želi pomoći da budemo osjetljivi za svaku bol s drugima te im iskazujemo svoju sućut blizinom i zajedništvom.

NASLOVNA SLIKA: Isusa polažu u grob (Ivan Listeš)

SLIKA NA OMOTU: Crkva Sedam Žalosti Marijinih u Kotoribi

